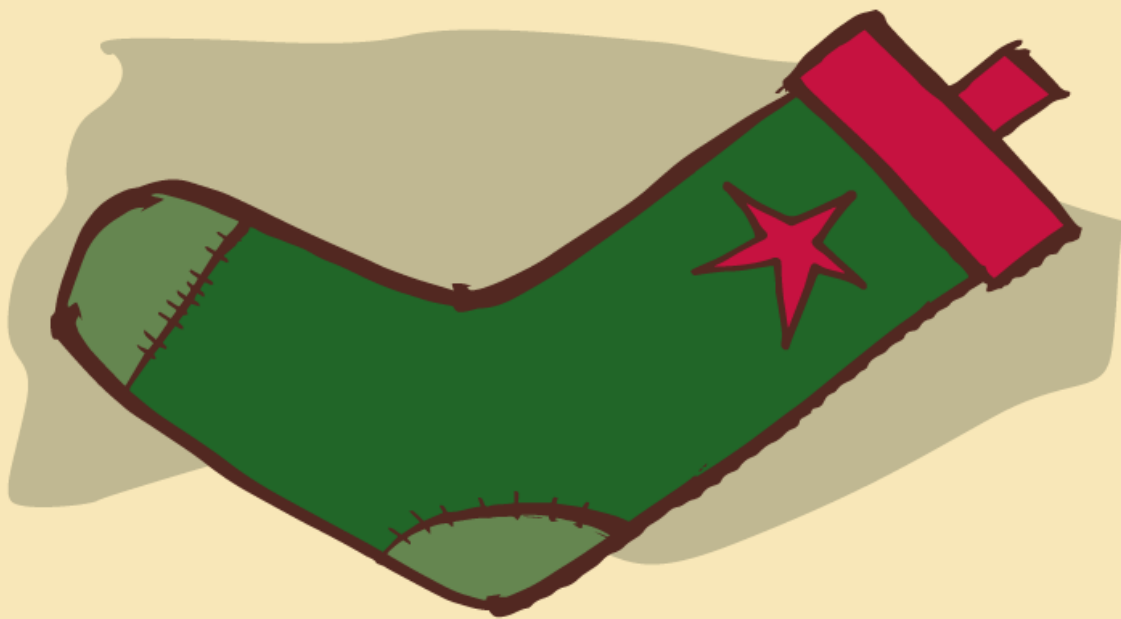

Kastaniehesten 2018

Snitte 1 – lørdag 1. december

Biiim-bam-bim-bam-bim-bam-biiiiim, biiim-bam-bim-bam-bim-bam-biiiiim ...

Klokken var godt nok ikke mange denne morgen, men i ØnskeDalen slog koglfuld på koglfuld af forventningsfulde nissebørn øjnene op med sådan en fart, at dagen i dag kun kunne være den første decembermorgen inden juleaften!

Biiim-bam-bim-bam-bim-bam-biiiiim ...

Når den store juleklokke oppe i tårnet på NisseBorgen bimlede december ind, fløj nissebørnene også ud af deres varme hækasser og strøg mod deres julesokker, for disse var garanteret fyldt med en lille overraskelse til dagen – lidt sødt eller en lille ting til at forkorte de 24 alt for lange dage indtil juleaften ...

Der var bare intet som disse morgener. De var så hyggelige, dejlige og rare. Det var lige som om, at tiden gik i stå, og der var mere tid til det hele. De tykke kalenderlys, der altid var dagevis om bare at brænde ned til 1. december, var med til at fastholde denne fornemmelse.

December havde bare mere overskud. Der blev hygget, nydt, festet og stille og roligt – helt stille og roligt foregik det nu ikke, men alligevel – der blev varmet op til den store julefest, hvor alle nisser stimlede sammen og fejrede julen.

Ikke underligt, at julen også blev kaldt hjerternes fest!

Hjerternes fest! Dvæl lige et snekund og smag lidt på det udtryk – hjerternes fest! Det føles godt helt ned i maven, ikke sandt? Alligevel burde det jo ikke være så specielt, for nissehjerter var jo altid varme, kærlige og fyldt med masser af god energi, så alting gik jo op som et fint silkebånd, der løsnes om sin lille pakke.

Det funderede nissebørnene AugustiNis og den lidt mindre ChristiaNis ikke så meget over, for tankerne drønedede rundt under nissehuerne, og nye ønsker til deres allerede meterlange ønskesedler poppede frem – der var vel altid plads til et par ønsker mere! Og som om det ikke

fylgte rigeligt i små nissehoveder, så var smørklatterne i morgengrøden stivnede og mindede i stedet AugustiNis og ChristiaNis om små, frosne skøjteklare søer midt i grøden. Snart skulle de ud og decemberlege. Der var intet som december, og den var knapt begyndt.

– Skynd jer at få spist op, skolen venter ikke! Det var nu tredje eller fjerde gang, LovelyNis forsøgte at få nissebørnene ud af deres drømmerier! AugustiNis og ChristiaNis kiggede på hinanden, deres søde tante havde ret. Skolen var bare det eneste sted, der bare ikke havde god tid – heller ikke i december. ChristiaNis pustede kalenderlyset ud med fuld kraft. At dømme på AugustiNis' udtryk, så kunne han godt have tygget grøden af munden inden ...

– Kom nu, kanen kører, unger! Snart lød braget fra den tunge hovedlåge på SnabelADotComBlotInd 24 bag nisseungerne, og Den lille Kastaniehest trak dem i hastig kanefart mod mere lærdom, flere kundskaber – og bunkevis af nye lektier! I hjemmet knirkede gulvet, det var AltNis, den vise, gamle nisse, der var stået op. Han var bare ikke morgenmenneske, men braget fra hovedlågen havde også fået ham til at tage hul på det, der skulle blive endnu en dejlig december ...
Troede han!

For selvom ØnskeDalen er det juleste sted tænkeligt, og der ligger skøn sne i selv de fjerneste egne af hele Unisseverset, så er der altså ikke lige så meget hjertevarme som fin puddersne. Sådan er det blandingsforhold bare ikke! Så du, kvikke juleelsker, kan nok flette to og to sammen og tænke dig til, at hvor der er nisser med hjertevarme, er der altså desværre også et sted for hjerteløse. Det skal AltNis og nisserne i ØnskeDalen snart få at mærke ...
Hvorfor?

Er der da hjerteløse, der ønsker at blive lige så hjertelige som nisserne, eller er der nogen, der ønsker at gøre nisserne kolde og helt hjerteløse? Det svar fyger indtil videre i den liiidt for kølige decembervind ...

Biiim-bam-bim-bam-bim-bam-biiiiim ...

**På med lufferne, december er ringet ind!
Santa Ficho**

Snitte 2 – søndag 2. december

AltNis, der stadig sad i køkkenet, tændte kalenderlyset og skænkede sig et krus af den gode julekaffe. Duften af friskmalede bønner med noter af orange, nød og kanel mindede ham om julen dengang. Den gamle, vise nisse lænede sig tilbage og lagde hænderne på sin toppede mave, mens han smagte på det hele. Tankerne rullede tilbage – helt uvidende om, at det var helt andre bønner end julekaffens, der snart skulle blive brug for.

Inde i den varme julestue højt oppe i et af hanebåndene hængte JuleUroen, og i den dinglede de fire skytsengle og nød de varme luftstrømme ovre fra kaminen. Det her engleliv gav dem næsten et sæt ekstra vinger. Der var knapt taget hul på dagen, men der skulle ske noget i dag. Og det ønske skulle også snart blive en kende mere opfyldt end ønskeligt!

De fire skytsengle var SukkerAlf – den snarrådige problemløser med den søde tand og sin lille sukkerstok, Gloria HarpenKlang – harpespillende og med temperament, der matchede farverne i hendes kinder, så var der Basuno – en trind skytsengel med store kinder, der kunne blæse liv i sin lille trompet. Endelig var der den evigt trætte GabRiel – der nød sin drømmetilværelse og som måske kom vel sovende til mange af julens opgaver, når det lille team ikke blot vogtede over julen, men også måtte på vingerne og kæmpe sammen med forsvareren af den gode, gamle jul – Den lille Kastaniehest – når nisserne og julen alt for mange gange var blevet udsat for farer.

– Er I friske, råbte SukkerAlf? Hvad siger I til en svingom her i JuleUroen, han rev i snoren, han hængte i, og JuleUroen begyndte at gynge, eller hvad med en turbotur rundt i de varme luftstrømme og et lille dyk ned i konfektskålen! SukkerAlf havde set, at LovelyNis i går aftes havde fyldt nyt juleguf i skålen.

– Hvad med en tur ud i den friske luft inden, sagde Basuno, der afsluttede med et opfordrende blæs i trompeten!

Inden vennerne nåede at svare, blev de afbrudt. Det bankede hårdt og urytmisk på hovedlågen. Bankene gentog sig utålmodigt! Hvem kunne det mon være, der havde så travlt? LovelyNis kunne jo ikke allerede være tilbage, og hun ville jo også bare lukke sig selv ind. De

fire skytsengle hængte sig af deres ophæng og skød ned gennem julestuen og ud til hovedlågen ...

I et noget mere adstadigt tempo nåede AltNis også ud til hovedlågen.

Bank, bank!

– Rolig, rolig, jeg er på vej, nåede AltNis at sige et par gange, før han åbnede og kiggede ud på en ranglet person, der ikke havde meget mere kulør end glasuren på fin fajance. Det var kun de plirrende, røde øjne, der vidnede om, at vedkommende trods alt var i live. Og han trak vejret, men alt for hurtigt, så det var ikke meget af budskabet, AltNis fangende ...

Inden AltNis nåede at bede om en gentagelse, havde han fået stukket en kasse i hånden af vedkommende, der allerede var videre. Han lignede et blegt gespenst, tænkte AltNis.

– Nå, det må være noget til LovelyNis, mumlede AltNis for sig selv. For han havde i hvert fald ikke bestilt udbringning af nogen art. AltNis lukkede hovedlågen og tøffede tilbage til køkkenet, hvor han satte kassen fra sig.

– Så I ham, kom det undrende fra SukkerAlf. Det var da en totalt mystisk budbringer. Han skulle da godt nok have været ind og tø op ved kaminen. Hvad tror I, der er i kassen? SukkerAlf pegede forfjamsket med sukkerstokken over mod kassen. Gloria HarpenKlang vidste ikke, hvem vedkommende var, men var ivrig efter at vide, hvad der var i kassen. Nysgerrigt fløj Gloria efter AltNis ...

AltNis tog sin kaffe og fik kigget på kalenderlyset. Stearinen var løbet ned over grangrenene og ud på bordet. Han duppede et par fingre i den lunkne kaffe og slukkede flammen, der hvæsedede som om, den kunne fornemme noget faretruende og mystisk lige havde været på trapperne ...

Uanset hvad, så er vi atter på trapperne igen i morgen ...
Santa Ficho

Snitte 3 – mandag 3. december

Kassen, der var blevet afleveret af den underlige fremmede, stod bare der på bordet i køkkenet. Det var som bekendt ikke AltNis, der havde bestilt den, så han havde bare sat den og ikke interesseret sig synderligt mere for den – og indholdet! Nu sad AltNis inde i den varme julestue nærmest nedsænket i sin pænt udtjente lænestol tæt ved kaminen, hvor varmen gjorde ham godt, og hvor han kunne dvæle ved den gode, gamle jul, indtil LovelyNis var tilbage og sikkert serverede lidt julegodt ...

Skytesenglene derimod var nysgerrige ikke mindst Gloria HarpenKlang, der allerede fantaserede om indholdet. Det måtte være godt, for der var slået et stykke køligblåt papir om kassen. En blå sløjfe holdt sammen på det hele.

– Kom lad os kigge! Gloria syntes ikke, det kunne skade lige at smugkigge på indholdet! Det havde hun da gjort før, når hun sådan lige helt tilfældigt var stødt på lidt for spændende gaver bagest på hylder og højt oppe i skabene. Denne kasse stod jo fremme, så det var lidt lige som at tage-selv. Gloria landede på kassen og skulle lige til at løsne sløjfen ...

– Stop, stands, Gloria! SukkerAlf vinkede afværgende med begge hænder. Det kan vi ikke være bekendt over for LovelyNis. Måske det er en særlig gave til hende ... Basuno og GabRiel nikkede!

Gloria ønskede lige kort de andre skytsengle hen, hvor julepeberet groede. Hun lukkede øjnene og lænede sig helt tilbage i håbet om, at sløjfen løsne sin knude om kassen. Det gjorde den ikke, så hun resignerede og lod silkebåndet falde, de andre havde jo ret ...

– Jamen, så må vi da i det mindste godt læse, hvad der står på kortet? Gloria kiggede op på de andre tre skytsengle. Det kunne jo være en pakke til os? Det havde Gloria i princippet ret i, så de tre skytsengle kiggede på hinanden og landede i englefart på kassen. Hurtigt fik de hjulpet Gloria med at få det lille kort ud af sin konvolut ...

– Stop, stands! Endnu engang var SukkerAlf lige ved at pille den sidste juleglæde af Gloria. Lad mig lige kigge på

kortet først, sæt der står noget, vi faktisk ikke burde vide! Enige? De kiggede igen på hinanden og nikkede – Gloria som den sidste! SukkerAlf havde ret igen. Lidt irriterende, men helt fair nok ...

– Stil jer om bag sløjfen, så skimmer jeg kortet! Spændende ...

Langt fra skytsenglene på bordet i køkkenet og hele nissefamiliens varme, kanel- og kardemommekrydrede hjem, utallige af drys sne derfra og ulamindeligt langt ude i IsHavet lå den femtakke MonStar-Øen. Og her steg spændingen også ...

– Første del af mission er igang. Nu gælder det den endelige plan! Vi drager mod ØnskeDalen i nat! Lød det fra vedkommende, der i mørket sad for enden af et langt, koldt bord, hvor to lange rækker af yderst blege skikkelser sad på hver deres side og køligt stirrede med deres granatæblerøde øjne på ham, der måtte være deres leder.

– Ja-ja-ja! Lød det i samlet kor fra dem samtidig med, at de med flade hænder klaskede højre hånd ned i bordets blanke, isblå overflade. De begyndte af messe nogle ord. Disse blev gentaget igen og igen, først lavt, så højere indtil de rungende råbte ...

– Vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse ...

Skikkelsen for bordenden havde rullet sin plan sammen og lagde den nu i et rørlignende tornyster af is med en tyk rem, hamrede et låg på, og hængte tornysteret over sin skulder og skråt ned over brystet ...

– Vis ingen nåde! Vi er De Hjerteløse!

Så rejste skikkelsen sig, og alle de andre ved bordet fulgte efter. Mens de på stedet vuggede frem og tilbage, fortsatte de deres messen ...

– Vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse ...

Tilbage i Ønskedalen lo LovelyNis betydelig mere hjertevarmt. Hun havde hentet nisseungerne fra skole, og nu havde de julehandlet nok til, at de kunne starte december op;

– Er juletræet ikke punkteret? den lille ChristiaNis kiggede undrende op på det meget specielle og asymmetriske juletræ, der var sat op på det store, flotte torv midt i ØnskeDalen. LovelyNis kunne ikke lade være med at le, for nok var træet stort og ivørigt så fint med lys, men ChristiaNis havde ret, det var altså noget mindre, end hun også kunne huske, det nogensinde havde været ...

– Lidet ambitiøst for en kæmpegran at være! kom det gammelklogt fra den lidt større AugustiNis ...

LovelyNis smilede til dem begge. De havde vel begge ret! LovelyNis vidste helt sikkert, at nissebørnene ikke ville blive skuffet, når Den Ædleste af Alle Graner i Den store VERSAL blev tændt juleaften oppe på NisseBorgen. Dette prægtige træ kendte ingen mage ...

– Lad os skynde os hjem til noget varmt og sprødt? Det var godkendt på stedet, nissebørnene smilede!

Mon vi ligger lunt i svinget ...

Santa Ficho

Snitte 4 – tirsdag 4. december

– Hvad står der, spurgte Gloria HarpenKlang lettere irriteret. Hvor lang tid kunne det tage SukkerAlf at læse det lille kort, der var hæftet ved kassen?

– Shyyy, et øjeblik! tyssede SukkerAlf ... så slog han tilbage i mere mumlen, medens hans lille sukkerstok fulgte med ord for ord og linje for linje. I tror det ikke det, sagde SukkerAlf uden at vende sig om mod Gloria, Basuno og GabRiel., der stod og missede med øjnene ...

– Kom nuuu!

– Så kom her og læs med. At dømme på SukkerAlfs stemme var han allerede fjern og helt fordybet i brevet – og måske mest dets betydning. Skytsenglene for frem fra deres skjul bag kassens sløjfe og stod nu alle og kiggede undrende på teksten:

Kære udvalgte!

***Bag – og smag til – med dette pulver
Snart alt besvær er forbi for enhver,
Ælt, krydr, smelt og skvæt med hvidtøl
Så i ovn på hundredevis af grader – før et køl,
Enkelt og uden smerte, evigt mættet endnu et julehjerte ...
Velbekomme fra os der døjer med alskens decemberløjer!***

De Hjerteløse

– Mon ikke det er en spændende opskrift, sagde Basuno og smagte lidt på ordene som om, at han kunne fornemme om linjerne tilsammen ville komme til at udgøre en velbagt julekage. Det

mente han nu nok. Så mon ikke nissefamilien inklusiv skytsenglene havde noget at glæde sig til, når LovelyNis fik mikset det hele sammen! Uhm, der var intet som alt det gode i december ...

– Jamen, så kan vi da godt kigge i kassen, skyndte Gloria sig at sige. og her havde hun jo ret. Der stod jo ikke noget om, at det KUN var til LovelyNis. De fire skytsengle var jo også en slags udvalgte! Det måtte SukkerAlf medgive. Det var nok også bedst for alle – og måske især julefreden i ØnskeDalen, at de kiggede lidt grundigere på indholdet i kassen.

– Perfekt! Gloria HarpenKlang knyttede først sin lille næve og tog så fat i sløjfen og løsede den! Nu skulle der kigges i kassen!

I det samme hørte de bjælderne på kanen med Den lille Kastaniehest. Jamen, var LovelyNis og nisseungerne allerede tilbage? Ikke mange snekunder efter blev den undren bekæftet, da hovedlågen blev slået op, og nisseungerne løb ind, så kom LovelyNis ...

– Hvad gør vi? Gloria kiggede på SukkerAlf, der kiggede på Basuno, der fik vækket GabRiel fra endnu et af hans powernap. SukkerAlf pegede op i luften med sin sukkerstok ...

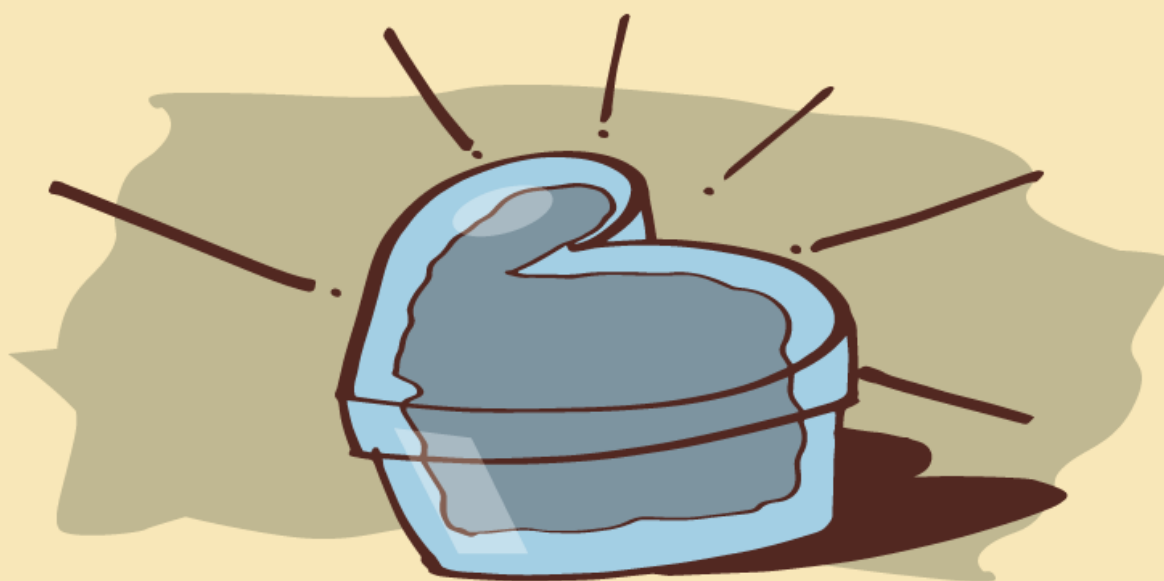
– Let nu!, Lad kassen være, vi kommer tilbage senere, flyv tilbage i JuleUroen og lad som intet er hændt. De fireskytsengle nåede lige ud af køkkenet, inden LoveyNis trådte ind og fik sat sine ting.

– Næh, hvad er det for en pakke? LovelyNis, der havde travlt, bandt sløjfen og lagde slet ikke mærke til kortet.

– Hvordan går det, onkel? Kan du klare lidt til ganen. Hun fik ikke noget svar, men kunne høre på legen med nisseungerne, at AltNis meget snart ville få brug for et hvil og lidt godt ...

**Duk dig december, det kommer til at knibe med hjerterum
Santa Ficho**

Snitte 5 – onsdag 5. december

Ganske rigtigt, nisseungernes leg havde givet AltNis appetit efter noget vådt og sprødt. LovelyNis serverede for sin gamle onkel og gik tilbage i køkkenet. Der var så meget, hun skulle nå! Blikket faldt dog igen på kassen med sløjfen ...

LovelyNis tog kassen og satte sig. Først der så hun kortet. hvem mon det var fra. Kortet blev læst indtil flere gange ...

Kære udvalgte!

***Bag – og smag til – med dette pulver
Snart alt besvær er forbi for enhver,
Ælt, krydr, smelt og skvæt med hvidtøl
Så i ovn på hundredevis af grader – før et køl,
Enkelt og uden smerte, evigt mættet endnu et juleherte ...
Velbekomme fra os der døjer med alskens decemberløjer!***

De Hjerteløse

– Hvor sjovt og skægt, tænkte LovelyNis, da hun fik læst kortet. Ungerne og AltNis havde helt sikkert hygget sig med denne overraskelse. Den var vist et vink med en kanestang – ikke kanelstang. En lille juleklokke ringede for hendes ører; dette var jo en gave som tak for hendes julekager – og så en slet skjult opfordring til endnu mere julebag fra LovelyNis' hånd. Hun kiggede spændt ned i kassen.

Her lå en masse remedier, blandt andet store og små bagforme formet som hjerter – så helt hjerteløse var hendes nissefamilie i hvert fald ikke, hun lo – og så var der en fin lille

hjerterformet pilleæske i det pureste glas og heri var et fint isblåt pulver ... hvor spændende. Det var nok den særlige ingrediens, der skulle bruges til at smage til. LovelyNis fik låget af og dappede sin pegefingertip ned i pulveret – det føltes helt koldt – så smagte hun på det. Uhm, lækkert – det var den rene velsmag og hov, så kom der et twist af en bitter eftersmag! Gad vide, hvor de havde fundet dette krydderi? LovelyNis fandt sin store opskriftsbog frem, for hun ville overraske dem med noget helt særligt julebag. Og særligt skulle det blive ...

– Altså, hvor længe skal vi hænge her og dingle. her gør vi jo ingen verdens nytte? Gloria HarpenKlang var slet ikke tilfreds med, at hun og sine tre andre englevenner havde måttet flyve tilbage i JuleUroen fra kassen i køkkenet, før de nåede at se indholdet. SukkerAlf hørte hende knapt. I sit lille hoved kunne han allerede det meste af teksten. Et eller andet sagde ham, at 'De Hjerteløse' ikke var noget godt tegn, men hvorfor, ja det kunne han så ikke lige huske. Men de burde nok meget snart foretage en lille inspektion og endevende kassen ...

– Kom, venner! lad os være kloge og nyttige. Der er noget ved den kasse, jeg ikke er helt tryk ved. SukkerAlf var den første af sit lille ophæng ...

– Jamen, det var jo lige det jeg sagde, lød det en my mops fra Gloria. Dog ikke mere end, at hun var mere end villig for også at hægte sig af JuleUroen og flyve tilbage i køkkenet. Som sagt så gjort ...

Ude på MonStar-Øen fløj en hær af bleghvide gespenster med svært røde øjne over øen og ud mod den sydligste af dens fem tanger. Snart skulle de ud over IsHavet og ned mod ØnskeDalen for at fuldende deres plan. I den iskolde vind hviskede deres hæse stemmer igen og igen, at de var De Hjerteløse ...

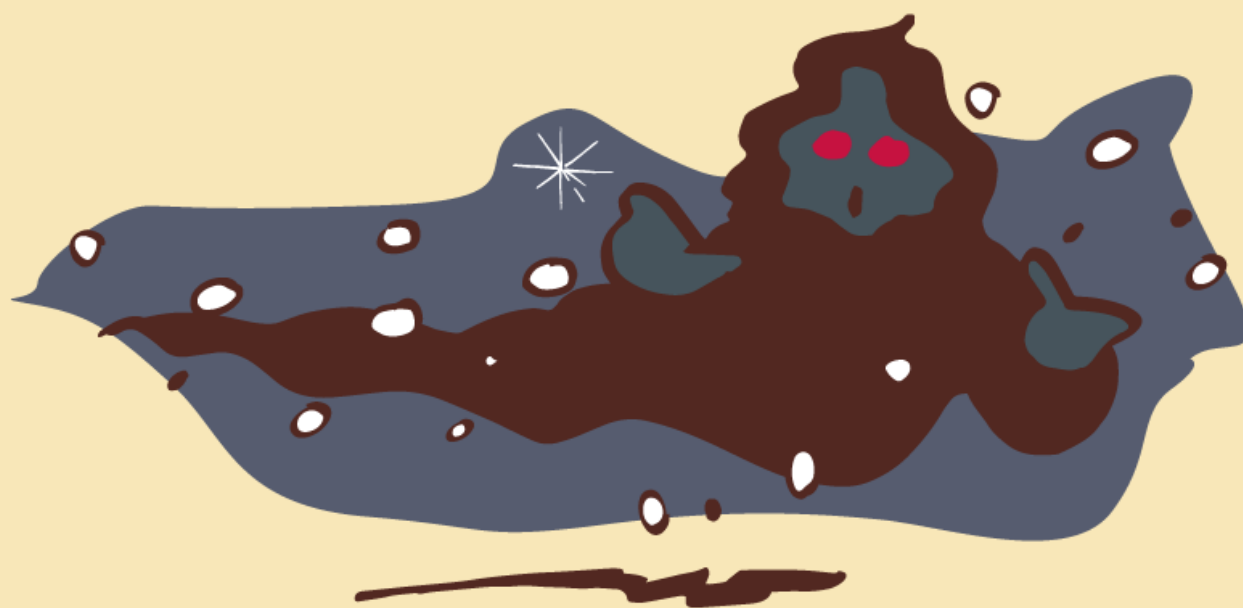
MonStar-Øen var desværre blot et af de mange steder i Unisseverset, hvor grumt nådesløst gik efter at køre alt godt af kanespolet ... Sådan havde det været lige siden, at en af de smukkeste stjerner oppe på Den HimmelBlå var blevet slukket i en kamp mellem rødt og skidt og var styrtet i IsHavet. Stjernens nedslag havde udløst et kæmpe inferno af bølger, der havde dannet den femtakkede og stjerneformede MonStar-Øen. Ondskaben, der havde skabt MonStar-Øen, var så unisselig kold, at MonStar-Øen var hård som is, barsk og gold – derfor havde intet levende kunnet opholde sig her i længere tid ad gangen ...

Bortset fra De Hjerteløse!

De Hjerteløse var anført af deres sjæleløse leder, Czar Zombie, der med sin overnaturlige kraft og nærmest mekanisk, monotone tale havde opildnet de viljeløse til kamp. Nu skulle al hjertervarme slukkes! En hær af røde øjne, der funkede faretruende i natten, forlod nu MonStar-Øen og for op mod de høje og kolde luftlag over det glubske IsHavet. Nu gjalt det det juleste sted i Unisseverset, ØnskeDalen og de alt for hjertervarme nisser ...

– Vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse ...

Uhhh, det er jo gysende koldt ...
Santa Ficho

Snitte 6 – torsdag 6. december

I en uhyggelig fart – som kun Czar Zombie og hans blege gespenster fra MonStar-Øen kunne flagre gennem luften – drog de nu over IsHavet godt båret på vej af stormene fra Vildensky. Sne væltede ned, slud slog mod deres tynde gevanter og piskede mod ansigterne. De mærkede intet, for ikke bare var de hjerteløse, men de var i den minusgrad også følelseskolde! De var i deres es – og godt på vej mod ØnskeDalen ...

Hvad endnu værre var, at disse uhyrlige gespenster allerede havde spillet deres første trumf mod de intetanende nisser i ØnskeDalen, for nu skulle det endelige stik over julen hives hjem! Derfor var et par af Czar Zombies onde ånder forlængst sendt til ØnskeDalen. Disse to ånder – lad os indtil videre dæmpe frygten blandt vores yngste læsere og følgere og nøjes med at kalde dem plageånder – havde fået til opgave at omdele et pulver, som flest mulige nisser helst skulle nå at have smagt vel rigeligt på, inden Czar Zombie og resten af de blege gespenster ville gøre deres uventede entré.

Dette pulver – sneblåt og iskoldt – var et mix af den hårdeste iskerne hentet op fra den dybe underverden midt inde på MonStar-Øen. Iskernen blev ved en okkult seance knust mod det største onde – Czar Zombies inderste – og pulveriseredes. Et bittert – og giftigt – udtræk af livløse kim fra forlængst visnede gevækster på MonStar-Øen blev blandet i, så pulveret – udspekuleret og djævelsk – ville lægge alt hjertevarmt på is i al evighed, når først det blev indtaget ...

På SabelADotComBlot 24 var LovelyNis overrasket over hvor meget kage, der var blevet ud af den nye opskrift. Der var langt mere kage, end familien lige ville kunne nå at nyde. Imponerende, hvis det var det der nye krydderi, der fik det hele til at hæve sådan. Og sikken en fin glasur. Den skulle nok gøre et helt særligt indtryk ...

– Onkel, jeg smutter lige over på kælkefabrikken til BizNis med lidt kage! Hun kunne lige så godt give lidt godt videre til sin juletravle ven, der slog sine folder sammen med kollegerne Medemester FlexNis og Overlakerer FerNis på ØnskeDalens stolthed kane- og

kælkefabrikken KørerSomSmurt I/S. Hovedlågen gled i, og LovelyNis sprang op i kanen, som Den lille Kastaniehest hurtigt fik op i fart. Et kort snekund følte kastanjehesten, at noget ikke var, som det burde være? Men LovelyNis virkede glad, så kastanjehesten – forsvareren af den gode, gamle jul – slog fornemmelsen ud af sit lille hoved og slog stikkerne beslutsomt i sneen. Den ville køre via SmutRuth over stok og Steen, Mark og Inge og hen over Tage, så ville de snart være fremme.

Sådan en tur ud i den mørke decembereftermiddag gjorde godt. Sneen dalede nede i store, fine totter, og de første stjerner oppe på Den HimmeBlå kastede allerede deres blide lys over ØnskeDalen. Den lille Kastaniehest spejdede op og fandt Den Klareste af Alle Stjerner. Selv i farten var kastanjehesten ikke i tvivl om, at den lige fik et vink og blink deroppefra. Den lille Kastanjehest sendte en kærlig tanke tilbage.

Selv om AltNis næsten lige havde spist, kunne han ikke stå for duften af det friskbagte, så han fik bakset sig op af lænestolen inde i den varme julestue og tøffede ud i køkkenet. Der på bordet stod indtil flere hjerteformede julekager med sneblåt overtræk. Mundvandet bød ham at prøvesmage ...

AltNis lagde slet ikke mærke til, at JuleUroens skytsengle allerede var i køkkenet. De var i fuld gang med at gennemsege kassen, brevet og de forskellige remedier, der var fulgt med ...

– Jeg synes ikke her er noget mystisk. Altså lige ud over, at vi ikke kan se hvem kassen er fra. Vi skulle have fulgt efter den der lidt underlige budbringer. Skytsenglen GabRiel løftede sine arme i de store ærmegab og gjorde de samme næsten uhyggelige fakter som budbringeren, tilført et par utilsigtede søvnige gab. Gloria blev næsten helt bange ...

– De Hjerteløse!?! Noget siger mig et eller andet. Afsenderen på kortet undrede stadig SukkerAlf. han smagte lidt på ordene. Han kunne ikke komme på, hvilken juleklokke der burde ringe, men som tiden gik, var han sikker på, at De Hjerteløse ikke havde fyldt helt ren mel i posen ...

Skytsenglene fortsatte deres søgen efter spor, og de lagde ikke mærke til, at AltNis nærmest havde delt et af kagehjerterne i to. Nu dryssede AltNis – og en hær af krummer efter ham – atter ind i julestuen.

– Hallo, hallo, hallooo! LovelyNis var fremme ved KørerSomSmurt I/S og søgte nu BizNis et sted på fabrikken ...

**Vi søger også og håber at finde svar ...
Santa Ficho**

Snitte 7 – fredag 7. december

– Vi er her, råbte BizNis inde fra hallen, hvor de var lige ved at klargøre en af dette års smarte slæder, der snart skulle ud og vise sit værd i bakkerne i ØnskeDalen. Hvor var den flot, aerodynamisk til de stærke decembervinde, svungne former og med sin røde farve, ligende det et drøn af en juledrøm ... BizNis, Medemester FlexNis og Overlakerer FerNis gik rundt om vidunderet ...

I det samme stod LovelyNis ved dem med al sin kage ...

– og sikke en bagdel! lige noget for mig, kom det hæst fra FerNis ...

LovelyNis slog øjnene ned i gulvet og rakte dem i al hast kagen. Et par hurtige ord blev udveklset, og så skyndte LovelyNis sig rødmenende videre. I farten kunne hun stadig høre den noget ligefremme Overlakerer ...

– Uhm, hvilket mesterværk, fortsatte FerNis! Smukkere fås de ikke ... Overlakereren klappede den nye slæde med største nænsomhed og fortsatte ...

– Nå, var der ikke noget med noget kage! Det var lige, hvad der var! De Hjerteløses plan var i fuld gang ... lavinen rullede.

Hjemme i julestuen så AltNis på den skønne blå glasur – det mindede ham om de prægtige snelandskaber på hederne i og omkring ØnskeDalen. Før han overhovedet havde smagt på kagen, havde han nærmest suget næringen ud af den – snart ville noget i kagen gøre det samme ved den gamle, vise – og meget lækkersultne – nisse!

Han tog en bid! Nej, AltNis næsten skrællede den tykke, blå glasur af dejen, så hele munden var proppet med De Hjerteløses pulver. Uhm, det smagte! Lavinen rullede alt for hurtigt videre ...

– Nu må det altså snart være din tur! Hvorfor skal det hele tiden være mig, der flagrer rundt med kasser og pakker og banker på! Det var den ene af de to onde ånder, WuhDuh, der

efterhånden var godt træt af den noget skæve arbejdsfordeling, deres misision var endt ud med!

Den anden ånd, Geist, tog i første omgang udfaldet særdeles køligt:

– Du, WuhDuh – keep up the spirit! Du kan jo bare klage hjem til vores store Herre! WuhDuh så iskoldt på sin nye plageånd!

– Rolig nu! jeg skal nok nappe den næste kasse, hvor svært kan det være ... keep cool, keep cool! WuhDuh var lige ved at poppe ud af sit kadaver, han skulle nok få prikket tilbage ...

– Hvor skal vi hen? spurgte Geist. WuhDuh vidste ikke, om han gad svare, men arbejdet skulle jo gøres!

– Vi kunne jo prøve på NisseBorgen! kom det tilbage! Geist kiggede hovedrystende tilbage, mens han flagede rundt om WuhDuh!

– Der har vi da været! Så bliver vi da A-L-D-R-I-G som i A-L-D-R-I-G færdige! WuhDuh gad ikke at høre mere på Geist og sagde så helt koldt:

– Husk nu, vores slags går altid igen!

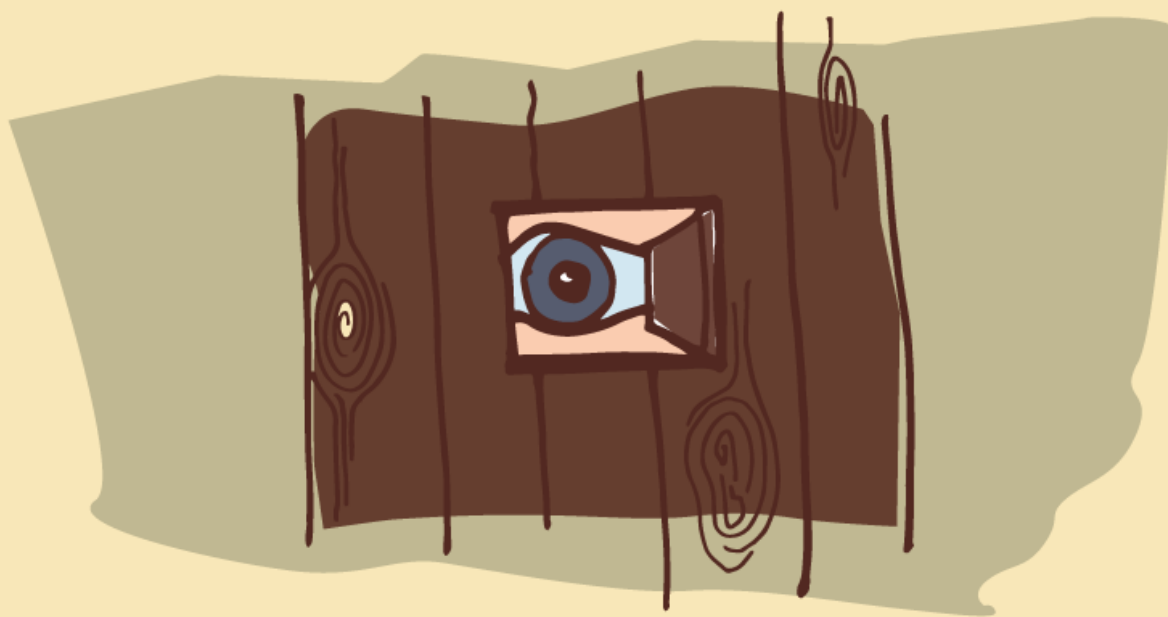
Der blev dødstille! Men inden længe drev de to onde ånder mod NisseBorgen. Geist med en kasse på sit slæb ...

SukkerAlf stod og kløede sig med sin sukkerstok, skytsenglen kunne ikke komme på mere om De Hjerteløse. Der var kun et at gøre at vende det med AltNis – alternativt eller Den lille Kastaniehest. AltNis kunne måske finde op og ned i SukkerAlfs begyndende bange anelser, og om ikke andet måske finde ledetråde i sin store læderindbundne bog, der indeholdt alt om Unisseverset siden den første sne ...

– Led I bare videre, den lille skytsengel lettede fra bordet i køkkenet og fløj ind i julestuen. I samme sekund faldt AltNis helt sammen i sin stol!

Nej, hvad var nu det? SukkerAlf piftede febrilsk efter Gloria, Basuno og GabRiel, mens han skød gennem luften mod AltNis ...

**Synder, rimer på skynder. Det gør vi også ...
Santa Ficho**

Snitte 8 – lørdag 8. december

– Åh, hvad er der sket? AltNis! AltNis!

SukkerAlf og Gloria HarpenKlang næsten råbte deres små kæber af led, men AltNis hørte dem ikke. Den evigt trætte GabRiel forsøgte også, men trods alvoren i den varme julestue blev det ikke til mere end nogle ualmindeligt store gab fra ham! Basuno blæste af sin lungers – og trinde kinders – fulde kraft, så hans lille trompet truttede som en skoldet julegris på vej hen over gårdspladsen! AltNis lå bekymrende stille og gemt væk i den store lænestol ...

– Det, det kan da ikke passe! Da ikke AltNis!

Glorias tårekanaler skvulpede over – julen sejlede – mens hun ruskede AltNis i øreflippen! Det plejede normalt at hjælpe, når AltNis sov og bare skulle vækkes! De andre skytsengle kunne mærke den grimme følelse langt ned i maverne! Deres glories sitrede nervøst af spænding ...

– AltNis!

På vej hjem fra kane- og kælkefabrikken KørerSomSmurt I/S slog LovelyNis et smut – som en fin mandel – forbi Dydens Smalle Sti, hvor to Uskylds Rener stod og nægtede ethvert kendskab til et mindre uheld mellem deres kaner. I kanerne sad nogle af KendNisserne og skrålede op for at komme videre med en vis fart. De skulle nå at deltage i – og sneblogge fra – en juleparade inde i byen med ganske stor bevågenhed – ikke mindst fra den lokale nyhedskanal '24 SNE' ...

– Hold øjnene i sporet ellers ...! den lidt truende kommentar fra en af KendNisserne blev fulgt op af to fingre, der blev vendt fra vedkommendes egne øjne og over mod de to Uskylds Rener.

Kanen med LovelyNis og Den lille Kastaniehest gled fint forbi postyret, og LovelyNis tænkte ved sig selv, at det var da godt nok noget af et kedeligt ReinDeer Vouz, de havde gang i ... Mere tid havde LovelyNis ikke til dem. Nu skulle hun hjem til hytten og bage videre og kokkerere i køkkenet. Hun håbede BizNis og hans kolleger på kælkefabrikken allerede var i

fuld gang med at smage på hendes kage. Den lille Kastaniehest satte farten op. Snart ville de være tilbage hos nissefamilien på SnabelAComBlotInd 24 ...

Oppe ved NisseBorgen flagrede de to plageånder, Geist og WuhDuh, rundt.

– Hvad skal jeg sige? spurgte Geist lettere irriteret over, at nu var det altså hans tur til at arbejde lidt på deres mission.

– Du kan jo starte med at sende en hilsen i anledning af julen fra Bon Dieu – vores store Herre! Lad endelig være med at sige Czar Zombie! Så stikker du dem et par kasser mere med bageremedier og pulveret, og resten er snart historie! WuhDuh havde talt, og det kunne Geist vel trods alt godt svinge sig op til ...

Geist og WuhDuh svævede over vindebroen hen til den store borgport, bankede på, og nu var det bare at vente. En lille låge blev åbnet, og et nysgerrigt øje fra portneren flaksede rundt og så de to gespenster an ...

– Hvem der?

– Det er os, og vi har en hilsen med til His Royal HighNis og hoffet fra vores store Herre, Bon Dieu! Geist rakte kasserne frem. Øjet i lågen flaksede igen rundt og nærmest scannede kasserne.

– Var I her ikke også for en uge siden? Og nu kommer I igen ...

– Vores slags går igen! Geist huskede, hvad WuhDuh havde sagt ...

– Åh, ja, det ser jeg! kom det fra stemmen. Lågen blev smækket i uden yderligere kommentarer, og de to ånder kiggede lidt blegt i mødet på hinanden. Så begyndte borgportens tørre træ at knirke som en hjemsøgt trappe ved midnatstid. Geist og WuhDuh kiggede nervøst på hinanden – hvor uhyggeligt!

Borgporten hang snart højt oppe over portneren, der viste sig for dem. Han rakte ud efter kasserne og takkede for deres gaver og genkomst! His Royal HighNis ville helt sikkert blive glad!

– Kom snart igen! lød det i et forsøg på en lun farvelkommentar.

Det var hverken Geist eller WuhDuh sikre på, at de ville gøre igen. Skydsomt fløj de tilbage over vindebroen og forsvandt i den begyndende skumring ...

Milde mandel! Sikke mange uhyrligheder ...
Santa Ficho

Snitte 9 – søndag 9. december

På turen hjem mod SnabelADotComBlotInd 24 kunne Den lille Kastaniehest fornemme, at et eller andet ikke var som det burde være. Det var som om, at mørke skyer var ved at trække op over ØnskeDalen. Forsvareren af den gode, gamle jul kunne mærke uroen i sine røde følestikker. Det var mere end blot det, at de bløde totter af decembersne efterhånden var slået om i slud, og vinden nærmede sig storm. Det var noget andet ...

Nu skulle Den lille Kastaniehest blot få LovelyNis hjem i hytten, så ville kastanjehesten tage en tur ud på EvigHeden og gøre sit ...

– Hvad laver du FerNis? sagde BizNis med foragt i stemmen, der lige skulle til at tage sig en bid af julekagen, LovelyNis havde afleveret på kælkefabrikken, da han så, at overlakereren stod og ridsede i lakken på den selv samme slæde, han lige havde forgudet for øjeblikke siden!

– Bland dig udenom, kom det var FerNis!

– Ja, bland dig helt uden om! Medemester FlexNis kom frem omme fra den anden side af slæden, mens han guffede og smaskede løs på LovelyNis' kage med den isblå glasur. Han proppede det sidste stykke af kagen i munden, samtisig begyndte han at tørre sine glasurklisterede fingre af i slæden ...

BizNis tabte i et kort snekund mælet, da hans firskårne kæbeparti røg durk i gulvet ... nu havde han aldrig set magen. Hvad havde hans to gode kolleger lige gang i ...

– Det kan I da ikke bare gøre, stop! kom det mysteriøst fra BizNis, der smed stykket med julekagen fra sig og skyndte sig over mod FlexNis og FerNis ...

– Det kan du da se, vi kan! medemesteren og overlakereren slog en sær latter op og fortsatte med at ødelægge den

fine slæde. Det var bare ikke et rart syn, når man som BizNis bar sit julehjerte på det helt rette sted! BizNis var rystet og bad dem stoppe med det samme. De to kolleger hørte ham i den

skingre lyd fra kagekniven, der ridsede intetsigende tegn og streger videre ind i slæden. DEN fine slæde ...

– Hvad gør vi? Vi må have AltNis på højkant igen! SukkerAlf, der lå og lyttede til AltNis hjerte, mente han kunne fornemme et enkelt slag indimellem, men han var bestemt ikke sikker! Skytsenglene for rundt på AltNis, de kunne se, at han holdt et stykke af den hjerteformede julekage i sin hånd, der var bidt af kagen. Mon AltNis havde været ved at kløjes i kagen og nu ... nu ikke længere trak vejret! Det var Basuno, der handlede hurtigt i denne svært kritiske situation ...

Basuno kravlede gennem AltNis store skæg og vendte sin lille trompet og stak den op i AltNis' ene næsebor, så tyssede han på de tre andre. Gloria HarpenKlang skulle lige til at hidse sig op, for ingen som i INGEN skulle normalt hysse på hende! Men dette var slet ikke normalt ...

Skytsenglene ventede og kiggede på Basuno, der holdt sin anden hånd op ved øret og lagde det helt op til den gamle, vise nisses næse. Pludselig skete det glædelige, Basunos lille trompet gav lyd fra sig. Først et kort, lille blæs og efter et stykke tid, så et lidt længere og kraftigere blæs! Tredje gang måtte selv Basuno anerkende, at AltNis' bestemt ville kunne lære at spille trompet. Endu et trut blæste gennem den varme julestue ...

– Hurra! AltNis var tilbage! SukkerAlf, Gloria og GabRiel dansede rundt i ring på maven af AltNis. Glæden skulle dog vise sig at blive kort, ja faktisk kun en my af et kort snekund ...

I det samme trådte LovelyNis ind ad hovedlågen – ude fra gangen råbte hun på sin kære onkel!

– Onkel, nu skal du høre, hvad der skete ude på Dydens Smalle Sti ...

**Tag jer i agt! Det blæser vist op ...
Santa Ficho**

Snitte 10 – mandag 10. december

Den lille Kastaniehest havde knapt sat LovelyNis af, da de var tilbage på SnabelADotComBlotInd 24, før den vendte og i fuld galop lod sine stikker føre sig ud mod Evigheden. Dens fornemmelse for, at et eller andet var under opsejling, var hele vejen hjem kun blevet forstærket ... Ude på EwigHeden ville den sende Den Klareste af Alle Stjerner en tanke og måske få at vide, om der var grumt på færde!

Det var et chok for LovelyNis at se sin gamle onkel – hvis ansigtskulør var falmet – ligge der i sin store lænestol foran kaminilden i den varme julestue. Især da hun indså, at AltNis ikke bare lå og sov en lille julerus ud efter et par glas romlagrede rosiner eller slog mave efter al for mange julegodter!

Nej, det her var noget helt andet ....

De fire skytsengle, der allerede havde set deres, var i fuld fart tilbage i deres ophæng i JuleUroen. Deroppefra kunne de rystende nu blot se til, hvordan AltNis arrigt flåede sin hue af og begyndte at råbe op ...

– Det er godt nok nogle grimme julesokker, du har strikket, og huller er der i dem! AltNis vippede med sin storetå, der kiggede forskræmt ud af strømpen for første gang i lange tider som en lille snefugl, der første vårdag kigger frem fra sit skjul! AltNis flåede sin sokker af og smed dem gennem stuen. Vanillekransene på bordet blev en efter en knust til krummer og drysset ud over gulvet! Det var dog en unisselig opførsel! Hvad var meningen? Det her kunne AltNis ved sine fulde fem bare ikke mene ...

– Onkel, hvad er der i vejen? LovelyNis for rundt i julestuen og forsøgte at råde bod på AltNis' lidt for kedelige julelege! LovelyNis kunne intet forstå – stemningen havde været så fin, da hun smuttede mod kælkefabrikken. Og nu var intet det samme?

AltNis kom på benene, og han vaklede endnu mere end, hvad han plejede. Hvilhelst gik han på kagekrummerne frem og tilbage i julestuen. LovelyNis forsøgte forgæves at overtale ham til at sætte sig ned og tage det roligt.

– Hvad er der i vejen, kære onkel? Er der noget, jeg kan gøre for dig ...

Onklen hørte intet og verfede LovelyNis væk, som havde hun været en lidt for nærgående juleflue. AltNis gik i sin underlige gang mod køkkenet, mens han hele tiden brokkede sig over, at der vist ikke var fejlet i hytten! I køkkenet kiggede AltNis søgende rundt og fandt flere af de hjerteformede kager med den isblå glasur på. Et velvoksent stykke blev proppet ind i munden – AltNis sank det hele, vaklede kort igen, og gik så mod hovedlågen og ud i den kolde vej! Tydelig vis meget nisfornøjet – og uden sokker og hue ...

LovelyNis, ville helst have løbet efter sin onkel, men nissebørnene skulle ikke være alene. Måske det var bedst, at onklen tog sig en tur ude i den kolde luft og kølede af. LovelyNis forstod det slet ikke! Hvad var det mon, der var gået hendes flinke onkel sådan på?

– Kom, hviskede SukkerAlf oppe i JuleUroen, vi følger efter, skynd jer! Skytsenglene hængte sig atter af deres ophæng og tog en smutvej op gennem kaminen og ud i den våde og mørke decemberaften.

– Flyv bare videre, jeg kommer lige om lidt, sagde GabRiel, jeg skal lige tjekke den der blå glasur ud. Den evigt trætte engels røde sko bremsede i luften og fløj så tilbage. SukkerAlf vendte tommelen op og fortsatte sammen med Gloria og Basuno, snart ville de være i sporene fra ti yderst kolde nissetæer – og AltNis!

I de fjerneste bakker ind til ØnskeDalen kunne der i aftenmørket anes en masse røde, lysende prikker. Det var som om, de parvis kom ned fra VildenSky og tog opstilling i de sneklædte bakker ...

Et hyggeligt syn med alt det røde lys, men ak og tøsne det skulle det snart vise sig ikke at være! Desværre!

Vi følger også efter igen i morgen ...
Santa Ficho

Snitte 11 – tirsdag 11. december

På kane- og kælkefabrikken KørerSomSmurt I/S fortsatte Medemester FlexNis og Overlakerer FerNis med at vandalisere kaner, kælke og slæder i den store fabrikshal. BizNis havde de i bogstaveligste forstand smidt på porten! Han var dog kommet på benene igen og stod nu ude i aftenmørket og kunne høre begge kolleger i færd med deres ugerninger!

Det gav overhovedet ingen mening og gjorde samtidig ondt langt ind i BizNis' julehjerte, der skiftevis stod helt stille og slog dobbelt! Alle disse køretøjer var jo både solgt og skulle have været ud at køre her i december. Skuffelsen væltede op i BizNis ...

– Stop! I må da have slugt noget, I ikke kan tåle!?!

Her ramte BizNis plet med samme præcision, som havde det været en snebold – kastet af en lille purk – og nu smukt sad i nakken på en knap så stolt gårdvagt! For FlexNis og FerNis var gået til LovelyNis' julebag, og også her havde den isblå glasur på ingen tid gjort sit arbejde. To af ØnskeDalens største juleelskere var nu vendt 180 frostgrader rundt og gjorde nu deres yderste til at bringe julen helt ud af sit vante snespor ...

Døren i porten ind til den store fabrikshal blev smækket op, og der stod de to særdeles veltilfredse kolleger og gumlede løs på kagen med den isblå glasur ... Det var så tydeligt at se, at de ikke var sig selv. Deres hjerteløse gerning var en ting, men deres udtryk var ændret. De var blege, fåmælte, og så var deres øjne røde som julekugler ...

– Glid nu ellers ... FerNis rakte begge sine flagrende nævner frem og gik over mod BizNis med en faretruende mimik, medemesteren skøjtede lige i haserne på overlakereren ...

Denne kamp var lige nu og her tabt, BizNis skulle ikke mærke mere til dem og deres gerninger. Den ellers rigeligt decembertravle nisse løb endnu hurtigere end normalt og forsvandt snart i mørket og ind bag et VildNis. De messende lyde fra FlexNis og FerNis blev pludseligt lavere for så til sidst helt at forsvinde. Det gav BizNis et lille håb om, at de for en stund var på vej et andet sted ... hvordan kunne han bedst udnytte tiden! Det nærmeste sted var godt nok et stykke væk, men ude på ServeringsBakken sad der garanteret nogle, han

kunne få til at hjælpe sig. BizNis tog en SmutRuth over stok og Steen, Mark og Inge og hen over Tage. ServeringsBakken var snart i sigte, og BizNis spurtede mod indgangen ...

Hjemme i køkkenet på Snabel ADotComBlotInd 24 vimsede LovelyNis svært forvirret rundt. Det var som om, at hun ikke kunne overskue hvilken opgave, hun nu skulle tage hul på. At se sin kære, gamle onkel havde fra den, havde også taget fælt på hende. Hun satte sig ved bordet, skænkede sig en kop af den gode julekaffe, der duftede så skønt af friskmalede bønner. Hun vidste, at AltNis elskede den og duften af orange, nød og kanel – og nu gik han rundt ude i det uhumske vejr og havde det så dårligt. December var lige pludselig ikke så decemberagtigt længere!

Det var svært at tage mere! Men et stykke af hendes egen nye julekage kunne LovelyNis dog nok få ned. Flot så den isblå glasur ud. Hun skar et stykke af den hjerteformede julekage ...

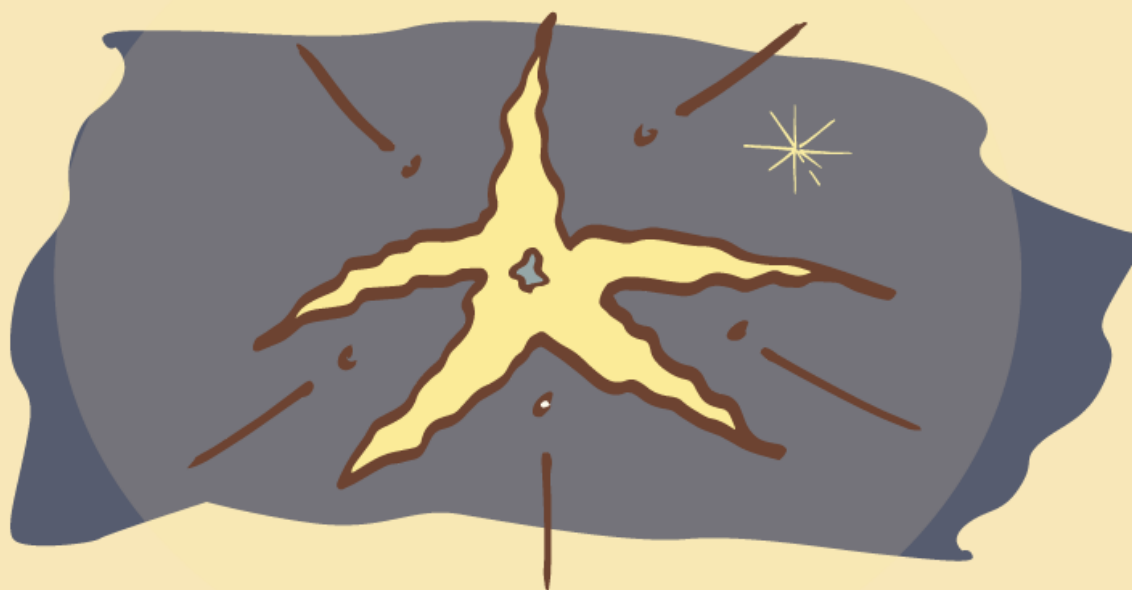
Den evigtrætte GabRiel, der havde holdt et særdeles vågent øje med LovelyNis, havde desværre også nået at prøvesmage en snert af den samme julekage og den isblå glasur ... og selv om, han var vant til at gabe højt, så havde glasuren allerede gjort et eller andet ved ham. I hvert fald drønedes han nu rundt på bordet med kæberne helt af led og nogle underlige lyde kom nede fra det lille svælg. LovelyNis sad undrende og fulgte med i den lille skytsengels leg ... det så helt sjovt ud, hun glemte for et øjeblik elendigheden og skulle lige til at tage sin bid af julekagen, da GabRiel med fægtende, afvisende arme for frem mod hende ...

– Hvor ser du sjov ud! Jeg tror, du har reddet min dag, lo LovelyNis ned til GabRiel, der drattede om på hendes tallerken og lå helt stille. LovelyNis lagde kagen fra sig ...

– Du er vist en rigtig syvsover, nu skal jeg hænge dig tilbage i JuleUroen. LovelyNis helt imponeret over, at den lille skytsengel det ene øjeblik kunne drøne rundt på bordet og lave spillopper for så blot at falde i dyb søvn. Forsigtigt blev GabRiel hængt tilbage i sit ophæng, her sov han bedre ...

LovelyNis slentrede tilbage mod køkkenet ...

**Her slukker vi også stearinlyset for i aften ...
Santa Ficho**

Snitte 12 – onsdag 12. december

BizNis stod ved trappen op til ServeringsBakken og pustede ud. Sveden sprang fra panden som sydende olie med klejner i. Han kunne ikke erindre, hvornår han sidst havde haft benene på nakken og følt sig så presset i sit ellers fortravlede nisseliv. Mange oplevelser – også de lidt for spændende, når julen gentagende gange havde været i overhængende fare – havde han lagt krop og nissesjæl til, men dette rend væk fra sine to kolleger, Medemester FlexNis og Overlakerer FerNis stod lige nu som det aller værste. At se dem ødelægge alle de fine snekøretøjer kunne BizNis slet ikke flette sammen til noget, der bare gav den ringeste mening ...

BizNis fik samlet sig og gik op ad trapperne og ind ...

Sikken voldsom trængsel og alarm var det første, der lige slog ham. Han havde ikke været på ServeringsBakken siden ... ja det måtte jo være siden Midtvejsfesten sidste år. Den skønne midtvejsfest! Hvert år den 12. december. Jamen, det var måske slet ikke så underligt at se så mange nisser og alle de finurlige nogen samlet her, for ...

BizNis talte på fingre og kom hurtigt frem til, at det jo var i dag! Han havde jo slet ikke fået meldt sig til årets store fest – det havde han fuldstændig svedt ud! Men nu var han her jo alligevel sammen med en masse gode nisser, og på scenen spillede The MistelTeen, og der sad de tørstige StamGæssene og skræppede om kap med de lige så tørstige og larmende DeciBællerne – BizNis var ligeglad, han følte en ægte juleglæde – og lettelse – ved at se dem hygge sig, som de plejede. Noget var da som det plejede at være den juleste måned i ØnskeDalen.

BizNis kom pludselig i tvivl, skulle han spolere aftenens gode stemning og deres velfortjente fest ved at fortælle dem, hvad han lige havde været vidne til ...

Langt derfra helt ude på EvigHeden stod Den lille Kastaniehest og kiggede op på Den HimmelBlå ...

Deroppe på det stjernebestrøede himmelhvælv blinkede Den Klareste af Alle Stjerner tilbage med et varmt skær. Der var

kontakt. Kastanjehestens følestikker strakte sig op mod skæret og søgte et svar på, om der ikke var sneugler i mosen ...

Der gik en rum tid, hvor forsvareren af den gode, gamle jul stod og kiggede koncentreret op. Lyset fra Den Klareste af Alle Stjerner blev hele tiden afkodet og omsat ... Jo, der var noget om kastanjehestens fornemmelse! Den Klareste af Alle Stjerner gjorde det lysende klart, at det snart ville fyge med uset kulde og hjerteløse gerninger. Nisserne skulle tage sig i agt ...

Den Klareste af Alle Stjerner lyste op, og et stjernebillede viste sig. I første omgang lignede det en ganske almindelig stjerne deroppe, men Den lille Kastaniehest genkendte hurtigt omridset!

Det var MonStar-Øen! MonStar-Øen ude i IsHavet ...

Med det samme forstod Den lille Kastaniehest, hvad Den Klareste af Alle Stjerner havde ment med kulde og hjerteløse gerninger! De Hjerteløse var på vej mod ØnskeDalen. Deres gerninger skulle gøre det af med nisserne og den gode, gamle jul!

Oppe på Den HimmelBlå dannedes et blåligt lys inde midt i aftegningen af MonStar-Øen ...

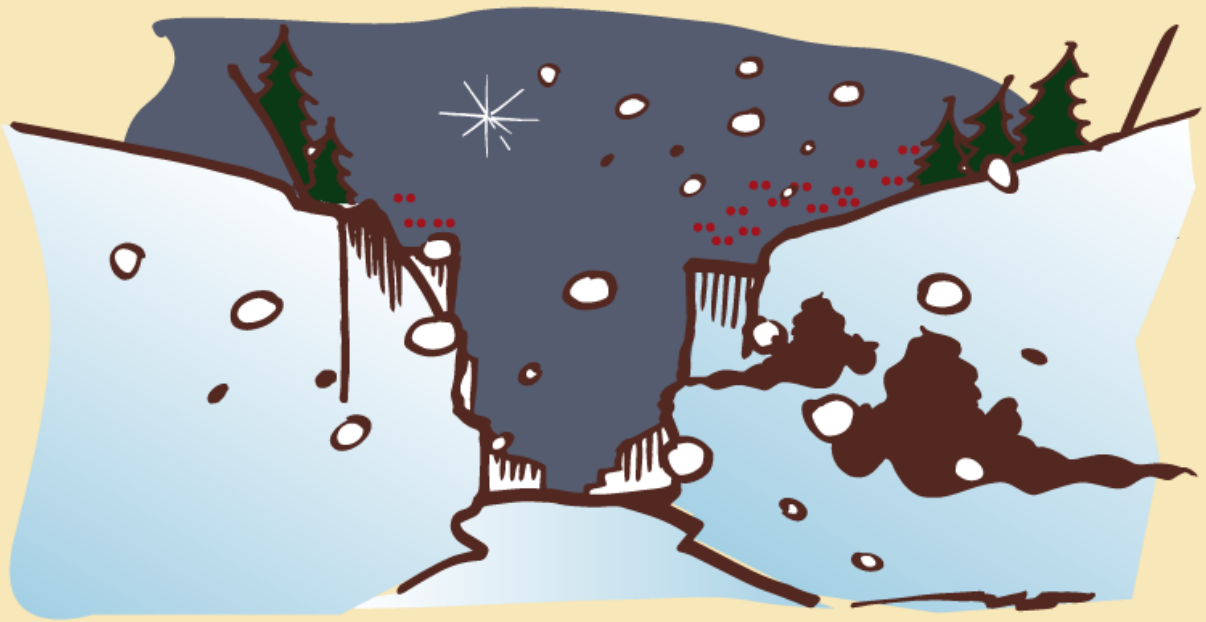
Kastanjehesten, der kunne sin nistorik og alt om Unisseverset, var ikke sen til at huske på, under hvilke grumme omstændigheder MonStar-Øen var opstået, og forsvareren af den gode, gamle jul kendte kun alt for godt til det isblå pulver, De Hjerteløse havde i deres magt ...

En hjertelig tanke blev sendt tilbage, og kastanjehesten takkede for, at Den Klareste af Alle Stjerner var til og vogtede over ØnskeDalen ... Den Klareste af Alle Stjerner blinkede tilbage, og i dens varme lys fortonedes aftegningen af IsHavets grummeste ø sig. Var det bare gjort med det ...

Den lille Kastaniehest drejede rundt om sig selv og satte i fuld fart kursen tilbage mod ØnskeDalen. Gnisterne fra dens tre røde svovlstikker sprang fra isen ...

**Vi springer også hastigt videre
Santa Ficho**

Snitte 13 – torsdag 13. december

Oppe på NisseBorgen dinglede His Royal HighNis rundt i sine store og tunge gevandter – ikke at han ikke gjorde det normalt – men i dag var det dog en royal kende mere end, hvad godt var ... også her var nemlig blevet åbnet for kasserne med remedier og bageopskrifter, og i den grad blevet smagt på den seneste levering af en grim julehilsen fra de onde ånder, der havde overbragt hilsenen fra deres gode Herre – Mon Dieu! Blot kunne ingen på NisseBorgen vide, at Mon Dieu var den selv samme som Czar Zombie fra MonStar-Øen! De Hjerteløses hersker!

En buldrende kugle drønedede gennem salen, og et par af kongens vagter, De Blå Isbjørne måtte springe af pladsen for i det samme bankede rigsæblet ind i væggen. De kiggede på hinanden, så lemfældig havde de aldrig oplevet His Royal HighNis te sig!

– Her kommer mere, vagterne dukkede sig, og bag dem havde kongens scepter boret sig fast i væggen! Meget mærkværdigt kunne begge vagter se hinanden tænke. Hvilken rystende optræden ...

His Royal HighNis, slog en yderst mærkværdig latter op og lod forstå, at De Blå Isbjørne skulle åbne dørene, nu skulle kongen videre til nogle af de andre gemakker, og med slæbefod og dingle valsedede han videre rundt på NisseBorgen og skabte sig. I hælene havde kongen et mindre følge, der ganske enkelt ikke anede deres uråd ...

– Den Store VERSAL, hvor er den? Det var tydeligt at se på His Royal HighNis, at han ikke lige vidste, hvor han befandt sig, men nu ville han partout ned i Den Store VERSAL! Underligt tænkte flere i følget, kongen havde jo resideret her altid! Han kunne jo ikke være ved sine sansers fuld brug, omvendt ville det jo være tæt på en majestætsfornærmelse at gøre ham opmærksom derpå! Men utilregnelig opførsel var det unægteligt ...

– Åbn, de høje, hvide døre! His Royal HighNis pegede og dinglede ind i Den Store VERSAL. Et skælmisk udtryk og mere latter viste sig i kongens ansigt, den flotte krone blev revet af og kurede over gulvet indtil den røg ind det træ, Den Ædleste af Alle Graner, der skulle danses om, når julefesten 24. december blev fejret her i Den Store VERSAL ...

– Bvadr, hvad er det for et træ! Fæld det, jeg vil ikke se pyntegrønt og andet tingel-tangel for mine øjne mere ...

Der blev HELT stille i Den Store VERSAL!

Så stille, at man kunne høre den iskolde rædsel drøne ned ad rygstykkerne på hver og en i følget! Selv De Blå Isbjørne, der ellers var vant til lidt af hvert, kunne også mærke det. Alle som en, tænkte de 'FÆLD DET ...', mente His Royal HighNis virkelig, at Den Ædleste af Alle Graner, symbolet på julen og nisselivet skulle lade livet? Dette prægtige træ, der havde stået her længere end murene på NisseBorgen, var jo alt! Det kunne ikke passe ...

– Kom så igang, sagde His Royal HighNis i et toneleje, der bestemt ikke efterlod nogen form for tvivl ...

Den Ædleste af Alle Graner skulle lade livet! Følget kiggede rundt og så kiggede de op på Den Ædleste af Alle Graner! Hvad så med den gode, gamle jul? At fælde dette træ var jo en af de mest hjerteløse gerninger, man kunne sætte nisser og alle de finurlige nogen til ...

Men His Royal HighNis havde talt og stod – trods sin dinglen – urokkeligt fast ...

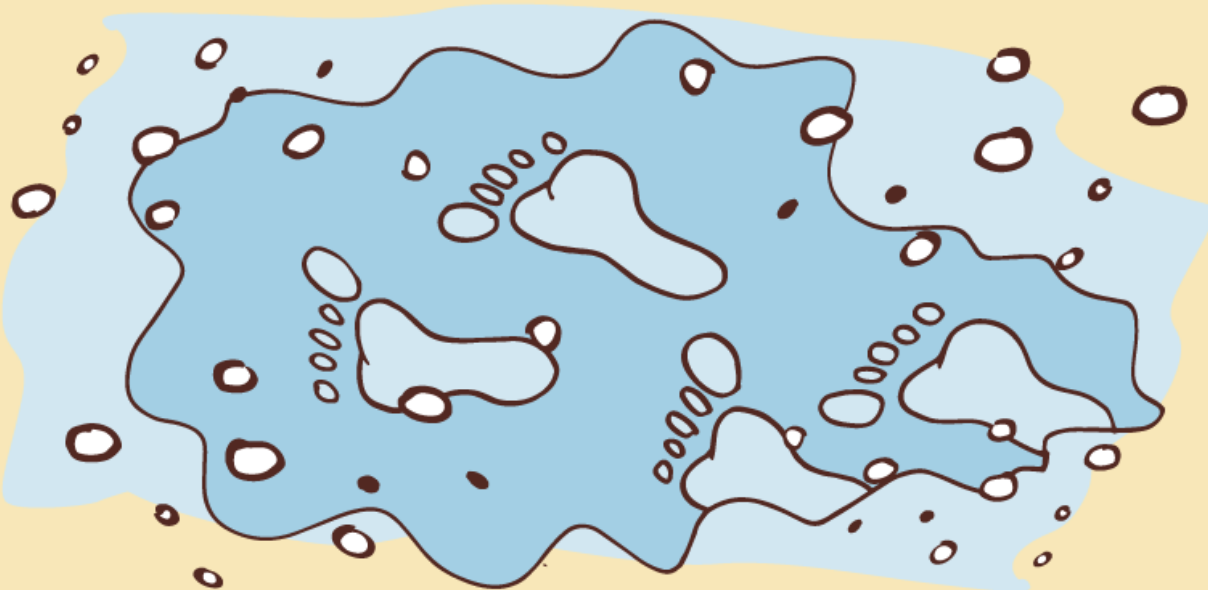
Et helt andet sted, men dog i Ønskedalen, var Czar Zombie og hans følge af De Hjerteløse også urokkelige i troen og klar til at gøre endnu mere kål på nisselivet, end det Geist og WuhDuh allerede havde forvoldt ...

– Der, de står derovre! Det var den ene af de to onde ånder, Geist, der pegede på den mindre hær af røde øjne, der lyste op i natten. WuhDuh havde set dem, og i den iskolde nat flagrede de mod Czar Zombie, nu skulle de fortælle om, hvad de havde begået. Trods vindens hyl og smældene fra konstante byger at slud, der klaskede mod deres kapper, kunne de ikke undgå at høre den højere og højere messen ...

– *Vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse ...*

Bare rolig, det er vi ikke, der er mere ved hanegal ...

Santa Ficho

Snitte 14 – fredag 14. december

Der stod His Royal HighNis i Den store VERSAL og havde set sig særdeles svært negativ på Den Ædleste af Alle Graner! Dette livets grantræ skulle fældes! Hoffet og de ellers standhaftige De Blå Isbjørne var rystet! Havde kongen lige beordret det fældet? Som så meget denne december gav dette ingen mening.

His Royal HighNis, der så endnu mere irriteret på sit følge, kunne ikke vente og gik over mod Den Ædleste af Alle Graner og maste sig med største besvær ind mellem de flotte grene af ædelgran og videre ind mod stammen – det sidste var nærmest umuligt ...

Kongen lænede sig frem og forsøgte at holde om stammen, så begyndte han at ryste det mægtige træ, der ikke lige udviste synderlig stor vilje til samarbejde! Det så langt fra værdigt ud for den ellers højt elskede konge. Hvis dette kom ud, ville mangen en nisse mene, at det rablede fuldstændigt på NisseBorgen! His Royal HighNis opgav sit forsøg på bogstaveligt at omstyrte julen. Den Ædleste af Alle Graner havde øjensynligt reddet sig tid, for snart var His Royal HighNis på vej videre ud af Den Store VERSAL. Målrettet søgte han mod NisseBorgens port, og det varede ikke længe, før kongen valsede over vindebroen og ud i natten ...

Set sådan lidt fra oven i snefugleperspektiv kunne man i mørket se, at AltNis fortsat stadsede underligt rundt – nu med mere end blot kælderkolde tæer i sneen. Sporenstregs gik han mod NisseBorgen ... Ikke langt fra ham kunne man også se FlexNis og FerNis på samme sære måde gå målrettet mod samme punkt!

Heroppe i snefugleperspektivet kunne også skytsenglene SukkerAlf, Gloria HarpenKlang og Basuno notere, at deres spor i sneen snart ville krydses, og de mødes! Det var måske også det bedste, så ville kongen og de to kolleger fra kane- og kælkefabrikken kunne tage sig pænt af AltNis, der bestemt ikke havde været ved sig selv.

– Se der! råbte Gloria til sine to englevenner. Der kommer flere! Hun havde ret! Det var som om, at flokke af nisser i samme underlige gang blev draget mod et fælles punkt i ØnskeDalen. Messede de ikke alle? Yderst mærkværdigt!

– Jeg-jeg-jeg er altså ikke helt stolt ved det her, fik Basuno fremstammet! Hans trinde kinder skiftevis bævrede og blafrede i vinden!

– Hold øje med dem, jeg drøner hjem og får undersøgt ...

Mere nåede SukkerAlf ikke at sige til Gloria og Basuno, så strøg han gennem mørket som et lille stjernes kud på Den HimmelBlå på vej mod SnabelADotComBlotInd 24 og den varme julestue. Nu skulle bogen med alt om Unisseverset siden den første sne atter gøre sig nyttig, her måtte stå noget, SukkerAlf kunne bruge ...

– Det er altså noget i gære! fik Gloria og Basuno sagt i munden på hinanden, mens de tæt fulgte snenariet nede blandt His Royal HighNis, AltNis og de mange øvrige nisser!

Havde de sagt *'i gæren'*, havde de som bekendt ramt plet!

Ude i ØnskeDalens sneklædte bakker blev Czar Zombie og hans hær af hjerteløse overøst med ligegyldig information og en masse ubrugelig nisseviden af de to onde ånder Geist og WuhDuh ...

– Trods topmaver, så har de nisser ingen tyngde! Det her bliver lige så let for jer som 'a piece of cake' ...

Geist syntes selv, at han var uhyrlig morsom. Han gnækkede overdrevent slesk, mens han flagrende bukkede dybt for Zombie. Czaren forstod slet ikke Geists efterfølgende fakter med at lave gåsetegn med hænderne? Men nu havde gæs heller aldrig tiltalt ham. Af fjerkræ var det kun fugleskræmsler, han kunne fatte en smule sympati for ...

WuhDuh tog over og kunne til Czar Zombie fortælle om, hvor de to onde ånder havde bedrevet deres og nu banet vejen for slænget af De Hjerteløse ...

De røde øjne lyste af en sjælden glæde, da de gled ned i ØnskeDalen!

Fra bindegalt! Vi er tilbage ved hanegal ...
Santa Ficho

Snitte 15 – lørdag 15. december

Der måtte have været en hvirvelvind efter SukkerAlfs tusinde vingeslag, da han slog en fin streg over Den HimmelBlå og snart for ned gennem skorstenen til nissehytten på SnabelADotComBlotInd 24. Den skød gennem flammerne i kaminen og videre ind i den varme julestue! Farten tog ikke af, før SukkerAlf lagde an til landing på stuebordet, hvor skytsenglen tumlede rundt og faldt i løberens fold! SukkerAlf skred ud, og havde det ikke været for en fyldt konfektskål, så var englen – ikke dalet ned – men styrtet i skjul! SukkerAlfs lille stok røg ned og gled ind under det store stuechatol ...

– Puha! Det var vist ved at gå galt! Hastværk er altså lastværk ...

SukkerAlf rystede på hovedet og skulle lige til at drøne videre over mod den store læderindbundne bog, hvor der skulle findes viden om det der mystiske, SukkerAlf ikke lige kunne erindre, hvad var? Men flyveturen – og nok især faldet havde gjort SukkerAlf svimmel. Det sortnede for dens øjne, og SukkerAlf tog et par skridt frem og måtte så støtte sig til noget. De små hænder tog fat om en skål, hvad var nu det, det føltes helt rart ...

Selv små øjne kan se store ud! SukkerAlf var reddet. Det var konfektskålen.! Et hiv og så et lille rul så lå SukkerAlf blandt hjemmelavet konfekt – det helt rette sted for sukkerbalancen og tiltrængte kræfter! En smasken kunne høres ... SukkerAlf guffede løs, dog med den respekt, at han skulle arbejde videre. Han fik øje på GabRiel oppe i JuleUroen og piftede. Konfektmasse fløjtede ud på juledugen ...

– GaaaabRiel ...!

Der var intet gehør for SukkerAlfs piften, og det så godt nok også ud som om, at GabRiel hængte vel rigeligt med hovedet. SukkerAlf var ikke i tvivl om, at GabRiel ville døje med nakken, når han vågende. Utroligt så søvngig GabRiel kunne være ...

– GaaaabRiel ...! Vågn op, jeg er ikke i tvivl. Julen er i fare! Vågn op, GabRiel!

Skytsengel oppe i JuleUroen hørte ikke noget – GabRiel var fortsat skrevet ud af julespillet efter prøvesmagningen af LovelyNis kage, og nu dinglede han blot stille frem og tilbage i JuleUroen uvidende om sin skæbne ...

– GaaaabRiel ...!

Umuligt! SukkerAlf rejste sig midt i konfektskålen. Svimmelheden havde fortaget sig, så sprang han op af skålen og lettede – dog med en kende besvær og to store stykker med godt i maven ...

– GaaaabRiel ...! Du kan da ikke bare hænge der, vågn op! SukkerAlf ruskede løs, men kunne kun alt for godt fornemme, at GabRiel vist mere end bare sov, han tyngede så kadavertungt og fælt i sit ophæng. Det kunne da ikke passe ... det var lige før, at SukkerAlf atter blev svimmel, han greb ud efter sin lille stok – hmm, hvor var den – godt at hans lille sukkerdepot var fyldt til bristepunktet! Hvad var der dog sket?
SukkerAlf ruskede i GabRiel ...

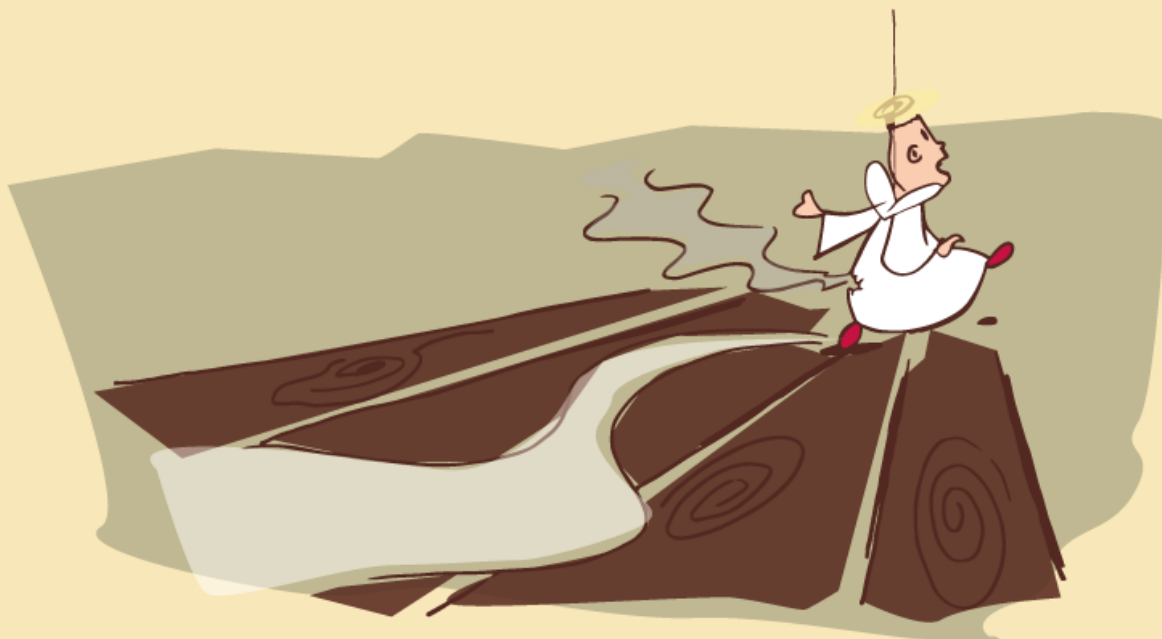
I det samme vimsede LovelyNis ind i stuen, rettede lidt på løberen og lagde så mærke til pletter fra konfektresterne på den fine dug. Der var da heller intet, der kunne holde sig bare nogenlunde rent i ret lang tid, når man havde små nissepoder og en AltNis i hytten. LovelyNis hev dugn af ...

– Se lysene! De selv samme nissepoder, den lille ChristiaNis og AugustiNis, havde tonset rundt ude i sneen. Nu pegede de begge frem, og ikke langt derfra kunne de nu se en masse røde lys i fuld fart komme mod dem ...

– Hvor spændende! sagde AugustiNis! Ja, det er rigtigt spændende, ik', AugustiNis! sagde den lille ChristiaNis ...

Det var lidt for spændende! Ikke langt fra nissebørnene kom Den lille Kastaniehest, og den vidste, at trods det dejlige, røde lys så var der intet lunt og godt ved dette syn. Forsvareren af den gode, gamle juls instikt havde været rigtigt. Det samme havde vinket oppe fra Den Klareste af Alle Stjerner! Kastanjehesten fik gennet nissebørnene ind fra sneen, og så for den mod hæren af de røde lys! Kampen for julefred skulle vist endnu en gang udkæmpes! De Hjerteløse fra MonStar-Øen var her midt i ØnskeDalen – Unisserversets ellers juleste sted!

**Nu ruller snebolden og vi triller vist med ...
Santa Ficho**

Snitte 16 – søndag 16. december

Nu begyndte SukkerAlf for alvor at svede – GabRiel var begyndende kold! Denne december var slet ikke for alle og enhver!

I en næsten uoverkommelig agt, fik SukkerAlf sin nu sovende – ja vel, bevidstløse – ven, GabRiel hægtet af ophænget i JuleUroen, og så drattede de to skytsengle ellers i en vanvittig fart ned mod gulvet i julestuen. kapow, der lå de så, og SukkerAlf ruskede videre ...

– Vågn op, GabRiel!

GabRiel ikke bare sov tungt, men hans dødvægt gjorde, at SukkerAlf slet ikke kunne slæbe GabRiel. SukkerAlf svedte tran! Hvor var hans lille stok? SukkerAlf spejdede rundt i julestuen, han måtte have tabt den! Der! Under det store chatol stak enden af sukkerstokken ud. SukkerAlf slap sin ven og satte i rend, kurede hen over gulvplankerne og greb så ud efter sukkerstokken. Tjek! med samme fart var han tilbage ved GabRiel, hvor han tog sin stok og stak den ind i GabRiels glorie, og så begyndte SukkerAlf ellers at knokle, han trak, som havde han været et spand rener på vej ud med julemand og gaver en julenat ...

Endelig lykkedes det SukkerAlf at få GabRiel over til kaminen, hvor han nok kom til at placere GabRiel en kende for tæt på flammerne, men GabRiel skulle have varme. Nu! SukkerAlf fik stablet ham op i siddende position og kiggede sig rundt i julesteun efter noget koldt at drikke – det ville gøre GabRiel godt!

Den lille skytsengel vovede sig et par skridt væk fra GabRiel, og så flere. GabRiel blev siddende, så SukkerAlf drønedede ud i køkkenet efter noget koldt!

En gnist knaldede og sprang fra en tør brændeknude ...

– Av!!!

Hvad var nu det? SukkerAlf syntes, han havde hørt en, der råbte inde fra stuen ...

– Av, for den!!!

Nu var SukkerAlf ikke længere det mindste i tvivl. Stemmen tilhørte jo GabRiel! Hvilken englelyd! Men hvorfor råbte han ...

Av-råbet blev gentaget, og SukkerAlf kunne se, at GabRiel for rundt inde i stuen – og det var ikke som søvngænger! Der var røg og begyndende flammer i hans lille kjortel! Av, for den! SukkerAlf stormede mod ham og ville komme ham til undsætning, men GabRiel var for en sjælden gang årvågen og kastede sig i en kop med en suppdas af lunken gløgg på stuebordet ...

Det sydede og så lettede hele situationen, GabRiel var tilbage – våd og rødvinspletet i en sveden kjortel, men han var tilbage!

– Gjorde det ondt! SukkerAlf kiggede på sin engleven!

– Om det gjorde ondt, det gjorde nas! Hvorfor havde du sat mig så tæt ved kaminen? SukkerAlf sagde intet, men var i sit indre lettet. En forklaring kunne vente, nu havde de vigtigere ting at tænke på.

– Det er helt galt hjælp mig lige med AltNis' store bog, jeg skal lige have løst et lille mysterium. SukkerAlfs ængstelse var tilbage i fuldt blus ...

I det samme bankede det på hovedlågen, LovelyNis åbnede, og der stod BizNis! Han så bekymret ud!

– Må jeg komme ind? LovelyNis bød ham indenfor. Kaffe blev skænket og et stykke kage skåret – et stykke af den hjerteformede julekage med den isblå glasur! Ja, den kage, kære læser!

– Jeg tror, din kage er skyld i, at FlexNis og FerNis er gået helt fra den. Det lyder underligt, men de er flippet helt ud!

Der må have været noget i kagen, der ikke er ret godt. LovelyNis kiggede undrende på BizNis. Det var ikke ofte, at hun blev anklaget for ikke at kunne begå sig i sit eget køkken ... faktisk ikke før nu!

– Hvad mener du? Hun satte kagen tilbage på bordet og kiggede på den, som havde det været en ting fra en fjern planet, der var havnet på hendes tallerken. Det var det som bekendt ikke, men desværre et kedeligt drys fra MonStar-Øen ...

– Hør her ...

Vi er lutter ører igen i morgen ...
Santa Ficho

Snitte 17 – mandag 17. december

– Tror du virkelig, at kagen der kan være skyld i deres opførsel. Rabiater nisser og velduftende julekage var ikke en kombination, der lød indlysende, så LovelyNis var stadig ikke helt sikker på, at BizNis postulat kunne være rigtigt! Hun sad og grundede over det, mens BizNis utømmende fortalte, hvad det var, de havde bedrevet på kane- og kælkfabrikken KørerSomSmurt I/S. LovelyNis medgav, at det bestemt ikke var rart at høre.

– Ødelagde de virkelig alle køretøjerne? LovelyNis kiggede forfærdet på BizNis. BizNis kunne godt se, at hun havde det dårligt med det, men der var også noget andet, der plagede hende. Det kendte han LovelyNis for godt til at overse.

– Hvad er det, der piner dig? Du kan jo ikke gøre for det ...

LovelyNis kiggede på BizNis og fortalte så BizNis, hvordan AltNis også havde spist julekage og havde opført sig på inde i julestuen, inden han barfodet havde forladt nissehytten og meget fjern i blikket var gået ud i snevejret. Den opførsel var slet ikke værdig for den gamle, vise nisse! LovelyNis var ked af det på vegne af sin kære, gamle onkel! BizNis kiggede på hende og nikkede.

– Ja, det må være det samme – om end jeg slet ikke forstår hvorfor!

LovelyNis tog et stykke af sin egen kage op og trak så den isblå glasur fra dejen og kiggede begge dele nærmere an.

– Det, du siger, er, at hvis jeg spiser den blå glasur og du kun selve kagen, så vil en af os inden længe opføre sig lige så galt som AltNis og dine kolleger?

– Ja! Svaret kom prompte! Omvendt var BizNis noget længere i spyttet og så meget nisfornøjet ud, da LovelyNis foreslog, at de skulle spise hver deres del, og så se om de kunne prøvesmage sig ud af det spørgsmål ...

Inde i julestuen var GabRiel nu kommet så meget til sig selv, at han svagt kunne erindre, at han havde smagt på julekagen, efter AltNis var gået helt fra nisseforstanden ...

– Jeg er næsten sikker på, at årsagen kom med kassen med bageremedier, og det der blå pulver ikke er sendt med i bedste mening ...

– Kom lad os få åbnet bogen, jeg er sikker på, at der står noget, der kan oplyse os! SukkerAlf vinkede GabRiel over, og de maste med at få AltNis' læderindbudne bog slået op. Bogen, der indeholdt alt om Unisseverset siden den første sne, måtte også kunne bidrage med et lille hint, ledetråd eller bare en flig af det aller mindste snespor af viden ...

– Hmm! lad mig se. GabRiel havde sovekammerøjnene knebet helt i og kiggede ned gennem indekset ... *'bageopskrifter', 'julekage', 'glasur'* ... der var ikke noget, der førte dem videre. SukkerAlf bøjede sig ind over sin sukkerstok og vuggede funderende frem og tilbage ...

– Vi skal søge et helt andet sted! Prøv med *'pulver', 'blåt pulver', 'blåt grundstof'* ... SukkerAlf huskede også tilbage på kortet, der fulgte med kassen med bageremedierne, og den lidt underlige tekst:

***Bag – og smag til – med dette pulver
Snart alt besvær er forbi for enhver,
Ælt, krydr, smelt og skvæt med hvidtøl
Så i ovn på hundredevis af grader – før et køl,
Enkelt og uden smerte, evigt mættet endnu et julehjerter ...
Velbekomme fra os der døjer med alskens decemberløjer!
De Hjerteløse***

– og glem ikke *'De Hjerteløse'* ...

GabRiel bladrede, og pludselig hængte søgningen lige så godt sammen som en flettet musetrappe ...

– Her, den er god nok! *'blåt grundstof'* henviser til *'MonStar-Øen'*, hvor det blå grundstof findes, og hvor *'De Hjerteløse'* bor! De to skytsengle havde fået nye vinger og fløj nu gennem teksten ...

**Her flyver vi i al hast også videre
Santa Ficho**

Snitte 18 – tirsdag 18. december

Som en uhyggelig lavine var Czar Zombie og De Hjerteløse drevet ned gennem bakkerne til ØnskeDalen med sådan en fart, at snedriver på deres vej var hvirvlet op og nærmerst flået fra hinanden. Selv SneFlokkene, der ellers var dem, der var kendt for at komme vrimlende og hen over diger trimlende, måtte se sig overmatchet ... denne hær af flagrende gespenster med deres røde øjne var som blæst ud af himlene og slugte hegn og hytte på deres færd ... det hele tilsat deres konstante messen ...

-Vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse, vi er De Hjerteløse ...

Nu var de klar til at samle de fortabte nisser, der allerede havde fået et stykke for meget julekage med isblåt glasur! Resten af de jubelglade nisser skulle Czar Zombie snart få med på sin side. ØnskeDalen ville være et kedeligt levn i stil med en julefrokost med al for meget mad og en al for lille appetit! Nu varede det ikke længe, før de vil nå frem til samlingsstedet med His Royal HighNis og en masse andre nisser ...

Sneen stod ud til alle sider, da Den lille Kastaniehest i det samme strøg ud fra en skovtykning med så voldsom en fart, at ikke mange i De Hjerteløses rækker nåede at opfange, hvad der nu stod og spærrede snesporet! Den lille Kastaniehest prustede, og dens røde følestikker pegede nærmest frem og pegede på Czar Zombie, der råbte holdt til sin hær. I mørket glimtede deres røde øjne, som øjnene på sultne sneulve, der alle have udset sig nattens letteste bytte ...

– Angrib! Det var Czar Zombie, der kommanderede. Han ville ikke spilde tid på nissernes forsvarer af den gode gamle jul! Fire gespenster for frem over sneen mod kastanjehesten, der allerede var sat i fuld fart mod dem ...

De store sammenstød udeblev, for idet de tørnede sammen, for gespensterne gennem kastanjehesten og var nu omme bag den. Kastanjehesten bremsede og gled i sneen vendte og løb atter mod ånderne ... Det samme havde formentlig gentaget sig, hvis ikke forsvareren af den gode gamle, jul ikke havde kontakt med Den Klareste af Alle Stjerner, der i næste snekund kort lyste Den HimmelBlå op – gespensterne kiggede op og blev blændet. Lyset var

slet ikke noget for dem. Så bragede Den lille Kastaniehest ind i dem, og gespensterne blev spredt for alle vinde ... mørkt pulver fløj rundt i luften og lagde sig. Fire par røde øjne slukkedes, da de havde smeltet dybe huller i sneen.

Uro bredte sig i rækkerne af De Hjerteløse ...

Czar Zombie skærmede for lyset ved at trække hættens yderligere ned over hovedet, så fløj han frem og uden advarsel sendte stråler fra sine røde, onde øjne mod kastanjehesten, der stod med ryggen vendt mod MonStar-Øens hersker ...

Kraften og det efterfølgende smæld fra czarens øjne efterlod ingen tvivl. Den lille Kastaniehest blev blæst af snesporet, og den gled halvt ind i skovtykningen igen – der lå den meget længe helt stille ...

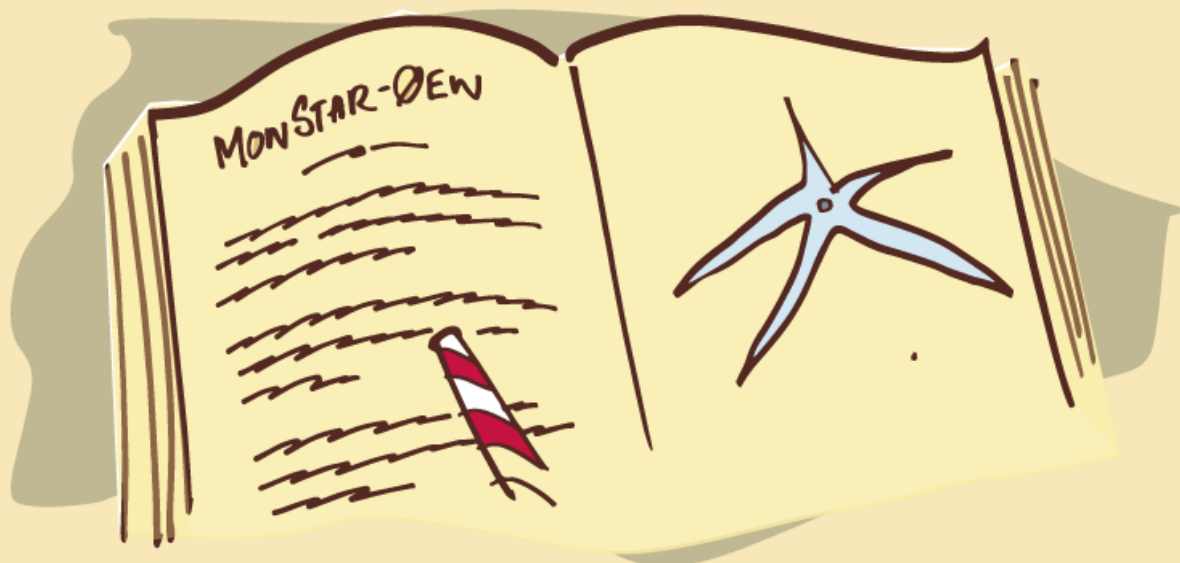
Czar Zombie havde spildt rigelig med tid og beordrede De Hjerteløse videre!

De Hjerteløse end ikke ænsede, at lyset fra Den Klaresten af Alle Stjerner blev svagere. Den HimmelBlå var hyllet ind i mørke ... Atter for de af sted, og snart anede de samlingen af fortabte nisser ...

– Se! Derude, ligefremme! Det var Gloria HarpenKlang, der fortsat svævede højt oppe i luften over samlingen af nisser. Hun pegede mod de røde øjne, der flagrede gennem mørket og nu ikke var ret langt fra alle de messende nisser, His Royal HighNis, AltNis, FlexNis og FerNis ...

– Skrækkelig udsigt! Basuno, der var sammen med Gloria kunne både se og lægge to og to sammen til rigtigt mange lyse røde øjne. Og den lille trompetblæser ville have blæst til et lille engleangreb, hvis skytsenglen altså ikke helt havde tabt mælet ...

**Her fortaber dagen sig, men vi glider snart videre igen
Santa Ficho**

Snitte 19 – onsdag 19. december

Det varede ikke længe, før den iskolde Czar Zombie og hæren af De Hjerteløse med plageånderne Geist og WuhDuh flagrende efter følget efterlod Den lille Kastaniehest liggende i driverne i skovtykningen, hvor den lå stille som dalende sne! Stikkerne var spredt ud til alle sider – mest ned i sneen af MonStar-Øens onde hersker! Kun vinden i skovtykningen gav fygningen en vedvarende stemme – og den var iskold!

Oppe i det høje på Den HimmelBlå kunne man godt ane, at Den Klareste af Alle Stjerner slog ud med armene og lod sine varme stråler kærligt fare mod ØnskeDalen og ned til en vis forsvarer af den gode, gamle jul!

Det varede ikke mange sneskuder, før det endnu mere trænede øje også kunne se, at de samme varme stråler ramte kastanjehestens afbrændte stik – dens magiske afbrændte stik. Lyset lagde sig på stikken og varmede den langsomt op ...

Manken på kastanjehesten blafrede i vinden, som ville den vise, at kampen for julefred ikke var overstået endnu ...

Hjemme i julestuen kæmpede SukkerAlf og GabRiel fortsat med teksten i den store bog. Det var ikke let for to små

skytsengle at styre bogens enorme sider, men endnu en gang må vi lette på filthuen og anerkende deres bedrifter ...

– Hvad siger du, der står om det isblå pulver? GabRiel lød slet ikke træt ... Det her var tydeligvis ikke opgaven, den ellers evigt trætte skytsengel først lige skulle sove på!

– Her står, at AltNis var en af de nisser, der for første gang for æoner af tider siden på nisseekspedition i IsHavet grundstødte MonStar-Øen med juleskibet Santa Julia. Derfor var

nisseekspeditionen nødt til at gå tværs over den gølge ø for at komme videre. Inde midt på øen blev de mødt af gespenster kaldet De Hjerteløse og deres hersker, en Czar Zombie.

– Uhhh, det møde lyder ikke som noget, de er kommet i julestemning over! Godt, man ikke var med der!

– Nej, vel! Men hør nu her, SukkerAlf mumlede teksten, GabRiel skulle høre, men forstod det ikke ...

– Hvad er det du siger? Snakker du i søvne ...

– Hør nu her! SukkerAlf kiggede op fra bogen. Jeg tror, vi har fundet frem til, hvorfor alt er gået så galt her i ØnskeDalen, jeg tror, nogen ikke har de bedste hensigter med julen ...

– HVAD STÅR DER!, råbte GabRiel. Spændingen og julepresset havde i den grad vækket skytsenglen – og så var der nok fortsat en snert af nogle eftervirkninger fra GabRiels test af LovelyNis' julekage. GabRiel var bare så meget klar til noget bevinget oplæsning fra SukkerAlf!

SukkerAlf kiggede og nikkede, så glorien dinglede, og skyndte sig så at læse op ...

– De Hjerteløse hentede et sneblåt – og iskoldt – pulver op nede fra MonStar-Øens underverden. Pulveret var fra en hård iskerne. Denne iskerne blev så ved okkulte seancer knust mod det største onde – Czar Zombies inderste – og pulveriseredes. Pulveret er bittert – og giftigt – og stammer fra udtræk af livløse kim fra visnede gevækster på øen ...

– Hvor skræmmende, GabRiel gøs ved tanken!

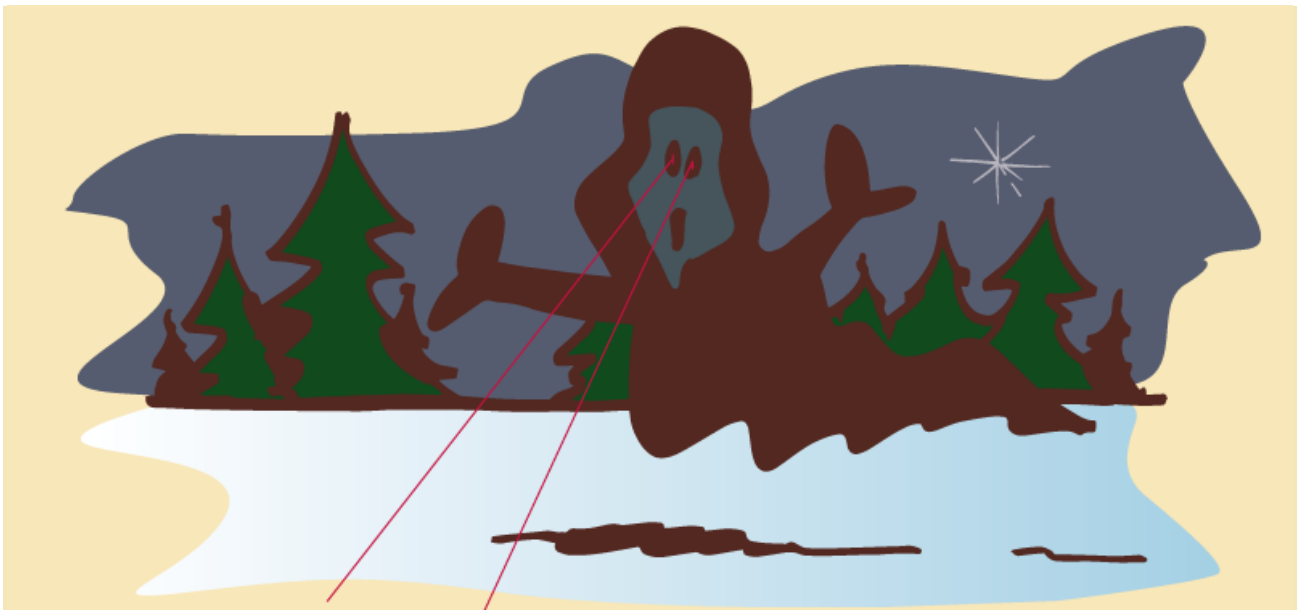
– Ja, og det kan ikke gøre det, her står, at det både er udspekuleret og djævelsk! SukkerAlf gjorde et lille holdt ...

– Det lægger alt hjertevarmt på is i al evighed, når først det bliver indtaget ...

Skytsenglene kiggede på hinanden og sank så et par valnødde store klumper i halsen!

Mon også julen synker ...

Santa Ficho

Snitte 20 – torsdag 20. december

Selv om den valnødde store klump i halsen knapt var sunket, så læste SukkerAlf det sidste op igen ...

– Det lægger alt hjertevarmt på is i al evighed, når først det bliver indtaget ... SukkerAlf fortsatte ... Du har ret! Glasuren stammer selvfølgelig fra pulveret, og pulveret kom med kassen, der blev leveret af den der lidt mystiske budbringer, der lignede et blegt gespenst. Lur mig – budbringeren var fra MonStar-Øen med meget lidt godt i sinde! SukkerAlf hoppede med et let svæv ned på gulvet og så særdeles spekulativ ud.

– Hvad gør vi, spurgte GabRiel? medens han kæmpede med at vende endnu et blad i bogen ...

– Måske står der noget om, hvad der kan modvirke pulverets kraft? Hvis ikke, så får vi meget travlt med at advare alle om De Hjerteløse! Den lille Kastaniehest skal vide det! Hvor var den henne, det forekom SukkerAlf, at det var meget længe siden, at skytsenglen var stødt på den ...

– Lad os ikke håbe, at dens fravær også har noget med det her at gøre? SukkerAlf lettede igen og tog et svæv ind over bogen. Teksten blev løbet igennem med englefart ...

– Hil herskeren af MonStar-Øen, hil! Hil De Hjerteløse, hil! Det ville i en normal december have lydt så grumt i enhver nisses store ører, at høre His Royal HighNis og en masse andre nisser stå at prise denne Czar Zombie. Men denne december var desværre lige så langt under gennemsnittet som det klassens lidet forberedte elever kunne præstere ...

Czar Zombie holdt sin hånd op i luften, mens hans flagrende gevandter slog smæld i luften. De Hjerteløse fordelte sig på hver side af deres hersker. Så tyssede czaren på den tilbedende

skare og lod forstå, at nu ville han tale! Czaren kiggede rundt på den store nisseforsamling, så pegede hans finger først på His Royal HighNis og dernæst på AltNis, fingeren nærmest trak de to nisser frem fra nissemengden, indtil de stod lige foran Czar Zombie, der med sine borende, røde øjne så dem an!

– Knæl! befalede Czar Zombie samtidig med, at hans røde øjne skød lysstråler og brændte sig ned i sneen lige foran nissetræskoene på kongen og den vise, gamle nisse! Deres knæ faldt tungt i sneen som et tegn til de andre nisser på, at ØnskeDalens sande hersker flagrede lige foran dem. Som på kommando faldt de øvrige nisser også på knæ ...

Czar Zombie åbnede det runde tornyster, der hang tværs over brystet på ham, så tog han et kort ud og rullede det op.

– ØnskeDalen er herved ikke længere det juleste og mest hjertevarme sted i Unisseverset! Fra i dag og i al evighed skal kulde og kolde storme hylle ØnskeDalen ind i evig is, indtil dalen er blå og gold. Slut er også det også med trallerier, juletosserier og kanekørsel! ALDRIG mere skal december gå med juleforberedelser og ende med sang og dans om Den Ædleste af Alle Graner juleaften! Lyden af bjældeklang, klokkebimlen og englekor er herved lagt på is for nu og i AL evighed! Så rullede Czar Zombie sit kort sammen igen og gav så et tegn ...

Hæren af De Hjerteløse sendte en dobbelt så stor armé af stråler fra deres røde øjne mod alle de knælende nisser. I det samme falmede de varme, røde farver på deres tophuer og tøj. Rim lagde sig på nisserne – ikke en sagde noget!

Messende rejste de sig langsomt og sammen med His Royal HighNis og AltNis blev de ved med at råbe ...

– Vi er De hjerteløse, Vi er De Hjerteløse!

– Så du-du-du-det, lød det rystende og sørgmodigt fra Basuno, der havde set det hele lidt fra oven. Det-det-det, det er ikke ret godt det her! Basuno havde ret, hans kolde hænder kunne næsten ikke holde fast om sin lille trompet. Selv om Gloria blev helt varm i kinderne og rystede i hele sin lille englekrop, frøs en tåre, der gled ned over hendes kind, til is ...

Et andet sted i ØnskeDalen ikke langt fra Czar Zombie kæmpede Den lille Kastaniehest i sneen i skovtykningen med at komme på stikkerne. Dens magiske, afbrændte stik var blevet varmet og slog nu et spjæt i forsøget på at komme til kræfter! Forsvareren af den gode, gamle jul rystede omtumlet på hovedet ...

Mere fart på, kulden er sat ind ...

Santa Ficho

Snitte 21 – fredag 21. december

– Videre! Czar Zombie råbte af nisserne og gav signal til, at de skulle rubbe sig ...

Lyden fra tunge træsko var ikke til at tage fejl af. De rimkolde nisser fulgte uden et kny efter den onde czar og De Hjerteløse. For der var stadig nisser, der skulle omvendes inden 24. december – og så ville Czar Zombie selv sørge for, at JuleKlokken oppe i det høje tårn på NisseBorgen havde bimlet for sidste gang – og Den Store VERSAL var helt ryddet for alskens juletingel-tangel, og endelig skulle Den Ædleste af Alle Graner lade livet, så der ikke kunne gro mere ædelgrønt fra dette nisselivets træ ...

På deres vej videre gennem ØnskeDalen slog De Hjerteløse ned på de få travle nisser, der bar toppede, røde huer og som havde varme kinder fra deres bankede julehjerter – og alle deres forberedelser til den store julefest ...

– Er du der, Gloria? Basuno kiggede kun på den lille tåre, der var frosset fast på hendes kind! I mørket frygtede Basuno, at Gloria HarpenKlang var gået komplet kold ...

– Ja, jeg er lige her! Men jeg ved slet ikke, hvor vi skal hen, eller hvad vi skal gøre! Endnu en lille tåre kom frem i øjenkrogen. Den trillede ned til den første tåre og frøs også! Gloria slog de små istårer af kinden, hun skulle ikke flyve og fare med mere overvægt end nødvendigt ...

– Lad os flyve hjem og se, om ikke SukkerAlf og GabRiel har fundet ud af noget! Gloria nikkede til Basunos beslutsomhed. De vendte i luften et par gange for lige at se, hvor nisserne blev drevet hen. Så kiggede de op på Den HimmelBlå og orienterede sig. SnabelADotComBlotInd 24 var den vej! To hvide striber siksakkede sig lynhurtigt over det sortblå himmelhælv, og som et lille svar til Czar Zombie skød de ud til hver deres side, og striberne dannede et fint hjerte – vogt-jer-fremmede-hjerteløse! Flere hjertevarme svinkeærinder var der ikke tid til ... næste stop var den varme julestue og forhåbentlig et rigtigt godt bud på, hvad de skulle stille op!

I fuld fart fløj de to små skytsengle videre! De så slet ikke, at deres fine hjerte hurtigt opløstes og fortonede sig som et symbolsk tegn til nisserne og alle de finurlige nogen i ØnskeDalen om, at søde, flotte og flettede julehjerter ikke længere havde gang her og i resten af Unisseverset ...

Det varede ikke længe før, Gloria og Basuno kunne se nissefamiliens hytte! De fløj direkte mod skorstenen og nåede lige at registrere, at BizNis vinkede farvel til LovelyNis og sagde noget om, at nu ville han tage affære, før de drøned ned i skorstensrøret gennem kaminens flammer og videre ind i den rare, sikre, velkendte og altid hjertevarme julestue. Knap var de inde i julestuen og på vej i JuleUroen, før SukkerAlfs velkendte stemme, råbte efter dem ...

– Hov, hvad skal I? Det er denne vej tilbage lige nu! SukkerAlf stod på AltNis' store, læderindbundne bog og vinkede dem tilbage med sin lille sukkerstok!

– Der er ikke spor af tid til at hænge ud eller lægge nye planer! Det har vi gjort! GabRiel nikkede!

– Vi flyver lige med det samme, I får hele historien og planen undervejs! Så lettede skytsenglene fra bogen og fløj mod kaminen. De havde travlt – og Gloria og Basuno også med at følge efter. De skulle jo også have fortalt, hvad de havde været vidner til.

I skovtykningen var forsvareren af den gode, gamle jul – Den lille Kastaniehest – kommet på stikkerne. Dens følestikker havde fanget nyt oppe fra Den Klaresten af Alle Stjerner, og der var ikke spor af sjov heri. Alvoren var knivskarpt snittet i kastanjehestens udtryk, som havde det været et af de allerhelligste scenarier i en albertavle!

Blev der ikke gjort noget nu – ja, så ville dette særlige og hjertelige sted i Unisseverset inden længe blot lyde som en ynkelig skrøne, der ikke holdt mere vand end en lækkerende juletræsod.

ØnskeDalen og nisserne skulle der kæmpes for! Hjertet bankede på Den lille Kastaniehest, der for gennem snedriverne ...

Det pulser, vi banker videre efter et tiltrængt hvil ...
Santa Ficho

Snitte 22 – lørdag 22. december

De fire skytsengle fra JuleUroen var atter på vingerne, og inden de for op af skorstenen og kom ud i snevejret, havde Gloria og Basuno minutiøst fortalt de to andre, hvad der var sket, og at de havde set nisserne knæle for den onde czar. Det samme havde kongen og AltNis måttet gøre ... og det så slet ikke ud som om, at det gjorde dem noget!

SukkerAlf lagde al deres fortælling til den tekst, han og GabRiel havde nærstuderet i AltNis store, læderindbundne bog og skyndte sig at briefe videre, mens de alle i fugleflugtslinje og i højeste englefart fløj tilbage mod det særdeles uønskede og vederstyggelige visit fra MonStar-Øen ...

– Nu skal I høre! I følge teksten og nok især de skriblerier, jeg kunne se, AltNis havde føjet til i bogen, så antager man, at Czar Zombie i det tornyster, han har siddende over brystet, rådfører sig med en ånd. AltNis mener, at denne ånd – om overhovedet muligt – er vejen til det hjerte, Czar Zombie og De Hjerteløse ikke har ...

– Og, sagde Gloria samtidig med, at hun slog ud med armene! Det siger jo ikke noget om, hvad vi skal gøre!

– Enig, men det giver os dog noget at gå efter. Vi skal have fat i hans tornyster, og så må vi se, om der en ånd derinde!

– Ond ånd! Skyndte de tre andre skytsengle at tilføje i englekor ...

– Ja, det må det være, sagde SukkerAlf. Der var kun to dage til det, der i alle tider havde været nissernes store hjertefest, og nu ... nu var begravet i en buldrende lavine af ondskab! SukkerAlf kneb øjnene sammen og stred sig videre gennem sne og storm! GabRiel skyndte sig at gøre det samme, det mindede ham så dejligt om det at sove, hvile og få en lille lur. Det sidste syntes han var yderst tiltrængt! Der havde ikke været nær nok med hvil denne december ...

Trods den høje englefart skød de fire skytsengle alligevel genvej ad SmutRuth og via Stig over stok og Steen, Mark og Inge og hen over Tage, inden de havnede midt på Dydens Smalle Sti,

hvor MotioNisserne FitNis og WellNis havde travlt med at tælle høje knæløft og kilo-jul samt mærke deres bankende puls. Det var tydeligt for skytsenglene, at MotioNisserne i hvert fald ikke var gjort kolde – så der var altså ubekymrede nisser tilbage i ØnskeDalen! Halle-jul-ja! Derfor var der også desto meget mere at kæmpe videre for! Skytsenglene så MotioNisserne piske videre, ...

– Czar i sigte! pegede Basuno op på NisseBorgens høje tårn, hvor Czar Zombie stod – han ville selv smadre JuleKlokken – så fyldte den lille blæser sine trinde kinder store med hjertevarm luft. Trompeten blæste til angeb ...

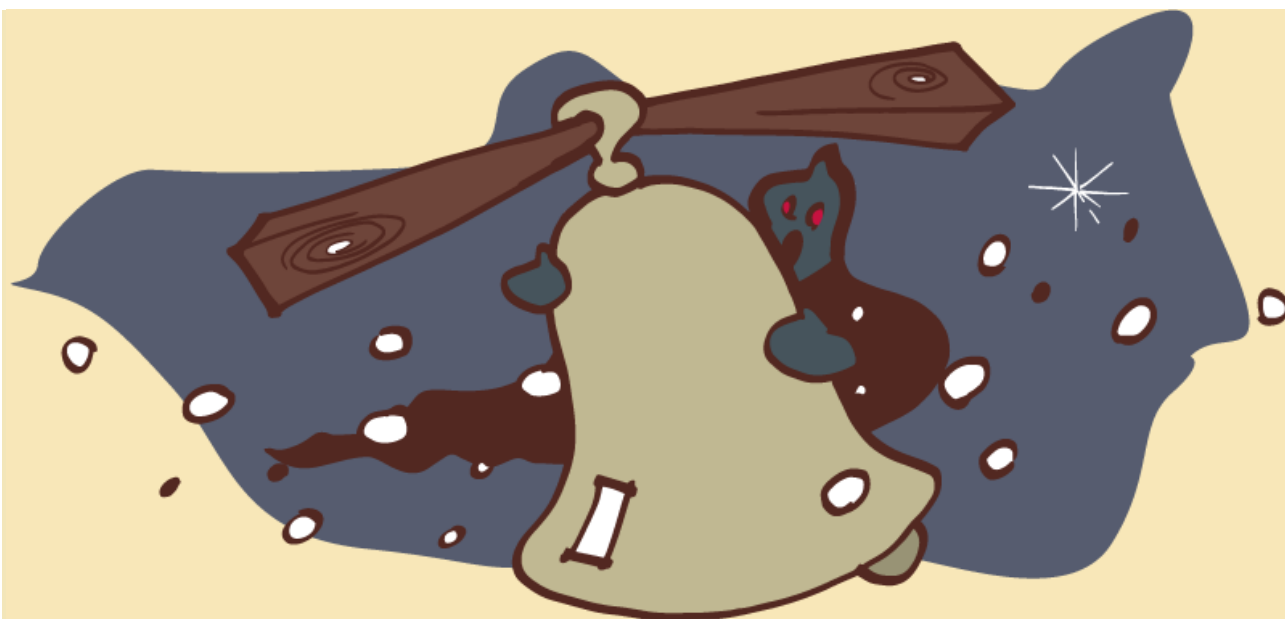
Fire små projektiler fløjtede gennem luften. Målet var MonStar-Øens onde hersker og indholdet i hans tornyster!

Den lille Kastaniehest svang sin magiske brændte stik – gnister sprang fra den, og et øredøvende smæld bragede ud i alle hjørner af ØnskeDalen. Lige efter smældet oplystes ØnskeDalen i ganske få og korte sneskunder, men forsvareren af den gode, gamle jul kunne nå at se overraskelse i en flok åbne munde og frygt i deres røde øjne på de af De Hjerteløse sidst i geledet, der i al hast vendte sig om for at se, hvor brag og lys kom fra ...

Kastanjehesten buldrede ind i dem, flagrende flygtede De Hjerteløse ud til alle sider! Længere fremme var der mere ro på, og før kastanjehesten nåede dem, havde de dannet en halvbue, der var klar til at tage sig endeligt af Den lille Kastaniehest og samtidig beskytte Czar Zombie mod ikke velkomne nisser eller for den sags skyld kastanjeheste med tre røde stikker og iført grønt halstørklæde! Nu gik den juleleg ikke længere. De rykkede sammen, og deres røde øjne lyste op! Nu var det De Hjerteløse mod det hjerteligste ...

En underlig bimlen og bamlen – helt ude af takt og tone – begyndte oppe i NisseBorgens høje tårn ...

Mon julen nu falder eller ender med at falde i slag ...
Santa Ficho

Snitte 23 – søndag 23. december

– Jubiii, i morgen er det jul! råbte ChristiaNis og AugustiNis af bare spænding, da de på denne morgen kom drønende ud i køkkenet, hvor LovelyNis stod. Der var intet som nisseungers glæde over denne aften ... LovelyNis bænkedede dem ved bordet til en gang morgengrød, der blev dekoreret med fine lag af sukker og kanel. De fik tændt det efterhånden resignerende kalenderlys, der siden dets stolte dage de første dage i december nu mest af alt lignede et lys, der på mere end en måde var ved at være brændt ud ...

Akkurat lige som alt det gode ved julen her i ØnskeDalen! Sammenligningen gjorde ondt på LovelyNis.

Med det gav selvfølgelig slet ingen mening at spolere nissebørnenes oprigtige glæde og forventning med det skræmmende og tunge åg, der netop nu var i fuld gang med at blive rullet ud over ØnskeDalen. Det følte som en alt for tung og omklamrende dyne! LovelyNis slog det hen og satte sig over til de to sprudlende eksemplarer, der var gjort af det bedste nissestof, man kunne tænke sig.

– Nu er der kun – den lille ChristiaNis talte på sine fingre, der allerede var godt fedtet ind i grød og sukker – syvogtyve timer, otteogtyve, niogtyve, tiogtyve ... længere kom han ikke, for AugustiNis kluklo højt og syntes det var evigt morsomt, at den ellers lille, skarpe regnemaskine talte forkert.

– Det hedder det altså ikke! belærte AugustiNis smilende til ham! Det hedder tredive ... ChristiaNis kiggede op på sin storesøster.

– Jamen, det vidste jeg altså godt! jeg gjorde, AugustiNis! sagde ChristiaNis og skyndte sig at tælle videre ...

– elleveogtyve, tolvogtyve! AugustiNis rystede blot på hovedet af sin lillebror, og hvad han heller ikke vidste var, at der efter tyve – og andet skidtfolk – altid kommer gode kræfter ...

Anderledes var det ikke oppe i det høje tårn i NisseBorgen, hvor taktløs støj tog til. Ikke en tone af dens velkendte bimlen og bamlen kunne genkendes. Noget var der på færde. Det var Czar Zombie, der allerede var nået op i tårnet, og som nu slog løs på JuleKlokken og samtidig forsøgte at krænge klokken af sit ophæng. ØnskeDalen skulle ikke genlyde af juletoner længere! I al hast havde tårnets kor De 4 HolyNisser reddet sig ved at stemme i og flygte ned ad en hemmelig musetrappe ...

Tilbage stod kun MonStar-Øens onde hersker og kæmpede med sine unoder oppe i tårnet ...

I det samme kom de fire skytsengle drønende og gjorde deres bedste for at genere den flagrende czar – et var JuleKlokken, men vigtigst var czarens tornyster, der skulle fravristes ham, så skytsenglene kunne se, om AltNis' antagelse om en ond ånd i tornysteret var rigtig. SukkerAlf dirigerede med sin sukkerstok dette vigtige slag med en formidabel tæft, der ville have lydt symfonisk af valdhorn, trompeter og bankede store pauker, hvis altså det hele havde været tilsat toner og klang ...

Det blev Basuno og GabRiel, der først lagde kræfterne i. De forsøgte at få løftet remmen og tornysteret over hovedet på czaren. Det var ikke det letteste opdrag, de to skytsengle havde været sat på. Gloria HarpenKlang stødte til, nu var den der næsten, og så kom SukkerAlf, der fik krænget sin sukkerstok ind under remmen, og med fælles kræfter trak de tornysteret fri af czaren, der forsent opdagede det og nu blot kunne se sit tornyster forsvinde ud i mørket ...

Af to onder valgte Czar Zombie det vigtigste og fortsatte i raseri sin kamp med JuleKlokken. Fjernes og styrtes ned skulle den! Om føje tid skulle det vise sig, om, det var den rette rækkefølge for hans mission ...

Nede på pladsen stod horderne af De Hjerteløse klar og betragtede Den lille Kastaniehest. Kastanjehesten, der var ene, så også de mange grumme, røde øjne an, der i det samme sendte en sværm af røde stråler mod forsvareren af den gode, gamle jul! Kastanjehesten svang sin magiske, afbrændte stik ...

**Vi svinger også ind forbi igen ved daggry
Santa Ficho**

Snitte 24 – mandag 24. december

Selv om Den lille Kastaniehest havde svunget sin magiske, afbrændte stik i forsvar, ramte De Hjerteløses ødelæggende stråler forsvareren af den gode, gamle jul, og den blev kastet i isen og kurede rundt! De Hjerteløses røde øjne lynede igen, og flere stråler helt uden juleglans ramte kastaniehesten! Atter kurede den rundt og kom besværligt på stikkerne igen. Den magiske stik spjættede og små gløder viste, at urkraften fortsat var stålsat i kampen for nissernes jul! Kastaniehesten pegede den afbrændte stik mod De Hjerteløse, der alle kom flagrende mod den. Nu skulle den overmandes, nedkæmpes og tilintetgøres. Det var jo det, De Hjerteløses endelige mission var, og nu var de fremme ved målet ...

I splitsnekunder inden de overfaldt Den lille Kastaniehest, lød endnu et øredøvende brag – det ringede på pladsen og langt ud i ØnskeDalen, og et lysglimt så stærkt og klart, som kun lyset fra Den Klaresten af Alle Stjerner kunne være, blændede De Hjerteløses røde øjne. Fra at være funklende og tændte gik de i overgang som pærer i en billig lyskæde og lyste meget kort op for så blot at fortone sig og slukke. De Hjerteløse havde fået trukket stikket, og de flagrende gespensters klæder faldt dalende til isen, som havde de været de blødeste totter af snefnug ... Den lille Kastaniehest samlede nye kræfter og kiggede på mængden af de kære nisser, der fortsat messende stod og vuggede frem og tilbage som om intet var hændt. Rim og is havde lagt sig som en sart skal omkring dem, og kuløren var bekymrende langt fra den dejlige varme røde ...

Kampen for den gode, gamle jul var langt fra slut – og det var den onde Czar Zombies trakasserier med JuleKlokken heller ikke. Zombie havde hidkaldt hjælp, og det skulle være de to onde ånder – vores plageånder om De vil, kære læser – Geist og WuhDuh, der kom ham til ond-sætning! Det var en umage trio, der kæmpede deres med at vride JuleKlokken af sit ophæng – at dømme på klokkens fortsatte urytmiske slag, så var der fortsat tid ...

– Skynd jer! SukkerAlf pegede nedad med sin sukkerstok, og JuleUroens fire skytsengle dalede ned i skjul, som kun rigtige engle kan gøre det – og med sig havde SukkerAlf, Gloria HarpenKlang, Basuno og den evigt trætte GabRiel Czar Zombies tornyster. Knapt lå det i sneen, og de begyndte deres kamp for at få det åbnet. En stor isblå sten holdt dækslet låst til beholderen. Det var derinde, nøglen til at kunne udfri nisserne fra Czar Zombie hjerteløse greb om ØnskeDalen skulle befinde sig ...

Gloria, Basuno og GabRiel hoppede om på den anden side og stod med deres rygge mod tornysteret og stemte i med deres ben. Så løftede SukkerAlf resolut sin sukkerstok og stødte med al sin kraft bunden mod den isblå sten. Der sket intet ud over, at de tre andre skytsengle tumlede rundt. Op igen! Treengigheden signalerede til SukkerAlf, at han skulle prøve igen ... Et, to, tre og så det fjerde stød mod den isblå sten var det, der skulle til! Den isblå sten pulveriserede og dækslet sprang op. De fire skytsengle kiggede på hinanden – hvem skulle først bevæge sig ind i tornysteret? De kiggede rundt på hinanden igen, og den der med én for alle og alle for én gjalt også for skytsengle. Skulder ved skulder løb de ind i det mørke hylster ...

– Hvem der? Lød en hæs stemme i tornysteret – det lød næsten som om, at vedkommende var forpustet eller hev gevaldigt efter vejret. Måske var vedkommende bare blevet overrasket og havde tabt mælet ...

– Det skal vi vist hellere spørge om, sagde en lige så forpustet Gloria! De fire skytsengle skruede op for styrken i deres glorier, og inde i bunden af tornysteret sad en underlig lille fyr – bleg som få ...

– StakÅnden her! Forsvind fra min matrikel ellers ... StakÅnden hev helt vildt efter luft, og de nærmest asmatiske lyde gav et ubehageligt ekko inde i tornysteret ...

– Ellers hvad, sagde SukkerAlf og trådte et par skridt frem og fortsatte med at fortælle, at julen var i fare og hængte i sit absolut yderste!

– Hvad tror I, jeg er? råbte StakÅnden tilbage! Hvad ville I sige til at blive holdt herinde altid! Forsvind, I skal ikke bruge mere af min ilt! Glid! NU! StakÅnden forsøgte at puste sig op og stillede sig så truende an lige foran SukkerAlf, men StakÅnden tabte vejret ...

– Vi vil gøre alt for, at julen ikke glider endegyldigt af snesporet, forstår du det! Du skulle have opskriften til at neutralisere det der isblå pulver, der netop er ved at indhylle ØnskeDalen i evig is og ingen hjertevarme!

– Hvor ved I det fra? Det er der kun en i ØnskeDalen, der gør! StakÅnden lød overrasket og tabte mere af vejret.

– AltNis? sagde SukkerAlf. Nu var han helt sikker på, at AltNis' skriblerier i bogen var rigtige! Hjælp os, så hjælper vi dig! fortsatte SukkerAlf udglattende ...

StakÅnden hev opgivende efter vejret! Og pludselig så han formildende og meget eftertænksom ud. Det var pludselig som om, at luften på mere end en måde var gået ud af StakÅnden. Måske var det den friske luft, der nu langsomt fyldte tornysteret, der tog brodden af StakÅndens temperament. Så sagde StakÅnden ...

– Ja, AltNis har ret. Hvor er AltNis nu – jeg har ikke set ham, Den HimmelBlå og lyset fra stjernerne siden ... ja, jeg kan slet ikke huske hvornår. Så længe er det siden, at jeg var en del af nisseekspeditionen på MonStar-Øen! Men som I nok kan tænke jeg til, kunne jeg ikke følge med på vores vej over øen – også dengang tabte jeg vejret og blev fanget! Og det er kun blevet meget værre af at have være holdt i Czar Zombies tornyster – I er de første, jeg taler

med ... Hvordan ville I have det, tror I? Jeg er måske ingen HelligÅnd, men jeg er heller ikke en af Monstar-Øens hjerteløse!

– Vi hjælper! Men du må altså hjælpe os. AltNis er gjort kold, det samme er utallige nisser. Czar Zombie er i færd med at omstyrte JuleKlokken. Sker det, så ... Kom med! Nu! StakÅnden tog sit livs indånding og rakte sin ånd frem ...

– Jeg er med jer!

Fire engle spurtede ud af hylsteret sammen med StakÅnden, der blev holdt i sine små næver og hjulpet i luften!

Hæsblæsende – og tæt ved ligeså stakåndet – løb BizNis op ad de mange musetrapper i NisseBorgens høje tårn. Han var nået frem og kunne se, at noget måtte der gøres højt deroppe, ellers ville JuleKlokken snart ligge knust blandt de mange nisser ned på pladsen. Sveden sprang fra tinderne, og BizNis lovede sig selv, at når julen var reddet – for det SKULLE lykkes – så ville han straks herefter gøre MotioNisserne følgeskab, det var vist bydende nødvendigt!

Det var en super hæsblæsende december, og skytsenglene havde knapt kunnet hænge ud i JuleUroen hjemme i den varme julestue – og slet ikke som nu, hvor de bar StakÅnden frem gennem infernoet af sne ...

– Jeg var som et trofæ for Czar Zombie – et han kunne kyse og samtidig et, der blev brugt til at fremvise for De Hjerteløse, når de skulle opildnes for at få dem til at tro på, at han kunne knuse resten af ØnskeDalen. StakÅnden berettede videre på deres vej gennem natten, og de fire andre skytsengle forstod først nu, hvilke pinsler StakÅnden måtte have været gennem de seneste mange mange år. Det forklarede hans verbale angreb i tornysteret, men StakÅnden og det isblå pulver var jo to meget forskellige sider af den juleplade?

SukkerAlf og de tre andre ville helt sikkert få mere at vide, men nu skulle de bare vide, hvordan de kunne få nisserne tilbage i de vanlige farver og det samme gode humør – det var jo juleaften i dag!

– Ser I, jeg er sikker på, at min vrede har fungeret som næring for Czar Zombie. I sådan en grad, at hver gang han har været i tornysteret – kanaliserede jeg jo al min frygt – og vrede – over på ham. Jeg har nok krydret det isblå pulver med mine forbandelser, som Czar Zombie har kunnet bruge mod jer. Det må være sådan, det hænger sammen!

– Det isblå pulver i sig selv gør alt til is og har andre magiske egenskaber, men det tryner ikke nisser kolde – det er alene Czar Zombie, I skal have fat i. Hans ondskab – koldt som is – sidder, hvor vi andre har hjerterum. Når først han er væk, skal vi kunne tale nisserne og alle de finurlige nogen varme igen. Så kommer farven og det vante humør tilbage. Jeg kunne jo tale varmt til nisserne, det virker måske!

Det var faktisk en god idé! SukkerAlf nikkede, det lød muligt og skulle have en chance – om ikke andet kunne det helt sikkert også give StakÅnden tiltrængt selvtillid. Det var nemlig så tydeligt, at StakÅnden påtog sig et stort ansvar. Tænk at have været i czarens fangeskab i så mange år. Hvordan ville SukkerAlf eller en af de andre skytsengle ikke have reageret – og så var det slet ikke hans skyld.

Nede på pladsen foran NisseBorgen kæmpede Den lille Kastaniehest fortsat mod de sidste af De Hjerteløse, der ikke allerede var forduftet eller havde fået udspillet deres mission. Nu gjalt det om at få nisserne tilbage i den røde førertrøje og op i et trallende humør. Kastanjehesten stillede sig op, og dens følestikker rettede sig frem og sendte varme stråler mod skaren af nisser – skytsenglene stødte til, og sammen dannede de et lille podie, hvor StakÅnden stillede sig op og begyndte at tale til nisserne ...

Talen kunne også høres helt oppe i det høje tårn, hvor BizNis nu var nået helt op til czaren! Zombie slap grebet om JuleKlokken og kiggede ned. Havde han ikke allerede været ligbleg, så var han blevet det nu! For lå De Hjerteløse ikke nedkæmpet i sneen, mens ånden fra tornysteret nu talte varmt til nisserne, der ikke længere var hyllet ind i rim ...

– Arrgh! Hvad var nu det! Desperationen lyste allerede ud af Czar Zombies røde øjne – og hans kræfter svækkedes!

– Så gør dog noget! Tonen var rå og beskeden ikke til at misforstå – men de onde ånder Geist og WuhDuh havde opbrugt deres kræfter. WuhDuh hev en lille nissedukke frem – og stak et par nåle i. Dukken lignende AltNis, men stikkene havde ingen indvirken på den gamle, vise nisse, der godt nok kunne mærke det prikke flere steder sin gamle krop, men det måtte være det gode nisseblod, der begyndte at rulle i kroppen igen – dejligt! Så vidste AltNis, at han atter var ved at være ved sine fulde fem! WuhDuh opgav og kastede dukken væk og stak så halen mellem benene og flagrede uden afsked ud fra tårnet! Ikke mange øjeblikke senere flagrede Geist efter WuhDuh. Dette var også vejen frem for ham.

Czar Zombie forsøgte at sende stråler af lys efter dem. De havde ikke fuldført deres mission, og nu stak de af! Når han fik fat i dem, kunne de vente sig ... forrædere! Men de tidligere så dødbringene stråler var nu så vage, at de ikke kunne gøre et snefnug fortræd! Nu var Czar Zombie alene med BizNis – og BizNis havde en høne at plukke med czaren, for det var altså hans skyld, at kane- og kækkefabrikkens køretrøjer var blevet ødelagt. Den slags så BizNis ikke gennem fingre med. De to begyndte deres kamp for sejr. BizNis knyttede sine vanter, men lige meget hvor mange slag han fik ind på kroppen af Zombie, var det som at daske i en tyk gåsedunskyde – og omvendt var Zombies kræfter slet ikke til at kunne overmande BizNis, der kæmpede for sig selv, kollegerne FlexNis og FerNis og så selvfølgelig julen!

Lyden nede fra pladsen blev højere og højere! Hørte den onde czar ikke rigtigt? Blev der ikke nynnet julemelodier tilsat træskodans? Et kig ned bekræftede czaren – og trods SÅ tæt på målet var bægeret i skrivende stund knap halvt fyldt.

Endnu et skarpt lys fra kastanjehestens magiske, afbrændte stik spredte sig på Den HimmelBlå. I næsten samme sneskud trak BizNis klædet af den ikke alt for åndsnærværende Czar Zombie, der hvinede og holdt sig for øjnene, så forpurrede han og forsvandt for alle vinde ... kun isblåt pulver fra czaren lagde sig i klokketårnet og hvor den onde herskers rester ellers drev hen ...

BizNis kiggede ud fra tårnet og ned på de jublende nisser, der stod der i deres dejligste toppede huer – så røde som kun de skønneste julehjerter – og hujede af ægte nissebegejstring! De 4 HolyNisser var tilbage i tårnet og sang om fred og julefest, da BizNis trak i JuleKlokkens reb! I det samme genlød hele ØnskeDalen af den dybe klang fra JuleKlokken – der i bedste stil lod forstå, at nu var det jul i ØnskeDalen. Selv i de fjerneste og koldeste egne af Unisseverset – sågar ude på MonStar-Øen – vidste enhver, at i det juleste sted i hele Unisseverset skulle julefesten atter til at begynde! Det varede ikke længe, før nissefamilier – ung som gammel – i hele ØnskeDalen skyndte sig mod NisseBorgen ...

På pladsen jublede nisserne fortsat. I ren juleglæde bar de His Royal HighNis og AltNis ind på NisseBorgen og op til Den Store VERSAL, hvor sang og dans omkring Den Ædleste af Alle Graner nu kunne begynde!

Over dem svævede StakÅnden. Han havde næsten fået nye vinger af sin tale – dog ikke større end, at han for en sikkerheds skyld blev holdt oppe af tre stolte og en enkelt super trætskytsengel fra JuleUroen! Som rosinen i julepølsens sprøde ende fulgte Den lille Kastaniehest, der snart skulle slå stikkerne i gulvet så gnister kunne tænde stjernen i Den Ædleste af Alle Graner ...

Fryd og fred! Endelig var det jul og tid til hjertefest ...

Du og din familie ønskes en rigtig glædelig jul
Santa Ficho

EPILOG – tirsdag 25. december

Julen i ØnskeDalen havde fået bragt et velsignet bud, der glædede gamle og unge nisser ...

Sådan sang skytsenglene i Unisseverset ud, for på denne julenat kunne man ikke tolke denne december pinsler og strabadser anderledes. StakÅndens tale til de rimkolde nisser havde været lutter flammeord, der havde tændt deres hjerter og givet dem kulør, humør og håb tilbage ...

Således reddet for MonStar-Øens onde hersker og De Hjerteløse, var alle nisser det meget mere opstemte på at fejre julefesten på NisseBorgen i Den Store VERSAL. Så træskodansen om Den Ædleste af alle Graner synes – i modsætning til dette lille juleeventyrlige dyk ned i den tilspidsede ende af Det purpurrøde Kræmmerhus – ingen ende at have. Selv His Royal HighNis følte trang til en sving om med sit nissefolk. AltNis' gamle bentøj og vindskæve træsko fulgte også med ...

Det gjorde LovelyNis og BizNis også, og mellem dem traliede de sødeste nissebørn, lille ChristiaNis og den lidt større og mindst lige så søde AugustiNis med rundt om de smukt pyntede grene på selve nisselivets træ, der funkede af det pureste sølverhår, flotte, hvide lys og så stjernen i det høje, der strålede af glæde ...

Dans, lille barn, på moders skød!

En dejlig dag er oprunden ...

Nisserne og alle de finurlige nogen festede videre, og da skytsenglene havde afsunget deres julebudskab i nær og fjern, for de over Den HimmelBlå og nåede også at feste med – dog bød en særdeles lang og oplevelsesrig december SukkerAlf, Gloria HarpenKlang, Basuno og måske især den evigt trætte GabRiel, at søge hjem mod JuleUroen i den varme julestue. StakÅnden blev selvfølgelig inviteret med og tabte helt vejret glæde ...

Langt ude på EvigHeden stoppede Den lille Kastaniehest kort og kiggede op på Den Klareste af Alle Stjerner. Forsvaren af den gode, gamle jul takkede og fik vink og blink tilbage, så spurtede kastanjehesten videre mod KastanjeSkovene. Snart ville den nå helt ud til SvedenStik, hvor nye kræfter skulle samles, for Den lille Kastaniehest vidste, at dette desværre ikke var sidste december, hvor juleelskere ville stå overfor julehadere med grumt gemt i godteposen!

Is kunne smelte, sne kunne tømme, men dens kærlighed til nisserne og ØnskeDalen ville aldrig dø ...

Kastanjehesten slog sine røde svolvstikker i sneen og satte farten op. I horisonten ligende gnisterne fra svolvstikkerne en stjerneskud – og tro mig , når jeg fortæller, at mange et nissebarn ønskede og fik deres højeste ønske opfyldt!

Det blev virkelig en glædelig jul, og de gode slutninger er nu en gang de bedste – og hvem ved, måske følger der nye julepostkort fra andre egne i Unisseverset, når kalenderbladet atter vendes, og kalenderlyset i december påny tæller ned mod endnu en dejlig jul ...

Klop, klop, klop
Santa Ficho